

School of Theology at Claremont

10011455009

f
BS
39
H37
1890

The Library
of the
CLAREMONT

SCHOOL OF THEOLOGY

1325 North College Avenue
Claremont, CA 91711-3199
1/800-626-7820

9

39
H37
1890

BIBLICAL FRAGMENTS

FROM

MOUNT SINAI

EDITED BY

J. RENDEL HARRIS,

FORMERLY FELLOW OF CLARE COLLEGE, CAMBRIDGE,
AND NOW PROFESSOR OF BIBLICAL LANGUAGES IN HAVERFORD COLLEGE,
PENNSYLVANIA.

LONDON:

C. J. CLAY AND SONS,
CAMBRIDGE UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE.

1890

Cambridge :

PRINTED BY C. J. CLAY, M.A. AND SONS,
AT THE UNIVERSITY PRESS.

BIBLICAL FRAGMENTS FROM MOUNT SINAI.

THE fragments in the present volume were examined by me during my visit to the Convent of St Catharine in the Spring of the present year (1889). It had long been my desire to make this journey and to combine the studies of two subjects of unequalled interest to the Biblical inquirer, viz. the route of the Exodus, and the library of the Monastery. And it is with much satisfaction and thankfulness that I find, on looking back over the fifteen days spent in the desert between Suez and Sinai, and the seventeen days of residence in the Convent, that my interest was on either hand well rewarded. This is not the place to ventilate my own theories of the Exodus, nor to discuss the views of earlier and better explorers than myself: it is sufficient to say that I have secured for myself an extremely strong conviction both of the fact of the Exodus and concerning its line of motion, which I reckon to be the richer for possessing. But with regard to the Convent and its treasures, I am glad to lay before those who are still interested in these matters, as I hope all good Christians are, some of the results of my inquiries and examinations.

There is much to discourage anyone who proposes to make a journey to Mount Sinai in the interests of Biblical Criticism; the successes as well as the failures of previous visitors have great deterrent force; the latter, because they intimate that there is no useful work to do; the former, because they suggest that all the useful work has been done already; and it is surprising how powerfully both of these considerations work in the case in question. Tischendorf discovered the Codex Sinaiticus on Mount Sinai, therefore there are no more books of any value left in the Convent. Gardthausen catalogued all the Greek MSS. in the library, and the catalogue is a disappointing one; there is therefore nothing but disappointment for subsequent travellers. But a little careful study of accessible information would shew how fallacious such reasonings are. For example, Coxe in his report to Her Majesty's Government on the state of the Libraries in the Levant, expressly states that he avoided Sinai because it had been recently visited by Tischen-

dorf¹; I believe I am right in stating that at the time when he came to this resolution (in January, 1857), the Sinaitic Codex was still lying in its time-honoured retreat, where in fact it would be to-day if the ordinary conventions concerning the rights of property had been scrupulously regarded. And but for this timidity on Coxe's part there would have been another sentence added to his report, which I imagine would have run, judging from his language in similar cases, something as follows: "You can imagine, Sir, with what eagerness I endeavoured to secure this inestimable treasure for our National Collection; but the monks were far more alive, than I had suspected, to the value of their documents, and while willing to lend every assistance to those desirous of studying them, even to the extent of sending them to the branch convent at Cairo, they would by no means consent to their alienation."

Thirteen years after the publication of the Sinaitic Codex, a few additional uncial fragments of the Old Testament were published by Brugsch Bey²; he supposed them to belong to the Sinaitic Codex, and published them as such, although the merest glance on the part of anyone who was acquainted with the Sinaitic Codex would shew that this was a misapprehension. I venture to think that the disappointment caused by the correction of Brugsch's error has outweighed the interest which should have been generated by the discovery of a portion of a new and unknown Fourth Century MS. within the Convent walls. Many such MSS. must have existed there, for, although we have not succeeded in finding the Codex to which the Brugsch-Bey fragments belong, we have found that there are plenty of Biblical fragments of the fourth, fifth, sixth and subsequent centuries in the library; and it is not to be assumed that there are no others because we have not found them, or because they do not happen to be mentioned in Gardthausen's catalogue. I make these remarks, because it is important that all the encouragements which are right should be given to any students who have the necessary leisure and opportunities for Eastern research. There is plenty of treasure for those who are prepared to buy the field that contains it.

There can be little doubt that the publication of the catalogue of Gardthausen has caused a great subsidence in the interest which was generally felt in the library of the Sinaitic Convent; it is not exactly that the mountain has produced a mouse, but rather an enormous tribe

¹ *Report*, p. 7. "At Mount Sinai after the visit of so eminent a paleographer and critic as Dr Tischendorf, to say nothing of the visits of many other literary men, there could be nothing which would justify the hope of discovering anything which had escaped their practised eyes."

² *Neue Bruchstücke des Codex Sinaiticus aufgefunden in der Bibliothek des Sinai Klosters und veröffentlicht von Dr Heinrich Brugsch-Bey (Leipzig, 1875).*

of mice. Scholars care absolutely nothing for the long list of service-books and psalters in the catalogue; only a few of them (far too few) are interested in the array of copies of the Gospels. But they do care very much to be told, what we freely tell them, that there are precious collections of unknown value on Sinai in the Syriac, Arabic and Iberian languages; and that, amongst them, to take a single example, will be found the Syriac version of the long-lost Apology of Aristides to the Emperor Hadrian on behalf of the Christians; and that the limitation of the Gardthausen catalogue to the Greek MSS. in the library ought not to be allowed to operate prejudicially in regard to Oriental books, nor even to be taken too conclusively as comprehending all the Greek literature of the Convent.

I believe the time has come when every additional scrap of knowledge as to the state of these Eastern libraries should be published: it is not a case of administering information to a many-headed beast, for in this department the labourers are very few, and sometimes one fears that they are becoming fewer: to throw a veil over one's movements, and to hide more than one tells of the quarters from which manuscripts come will, in the end, result only in the development of suspicion as to the methods by which the books or fragments were acquired: while a proper amount of publicity is a safeguard alike to the ownership of persons who are unwilling to part with their property, and to the reputation of those who may have succeeded by lawful means in acquiring it.

We have intimated above that there is some danger of a decline of interest in Biblical and Patristic studies in Europe; in the East, however, one finds frequent and cheering tokens of revival and extension of study; and one can only feel, as we come across the tracks of the scholarly Russians and Greeks in the Eastern libraries, that they have a bright work before them, and that the receiving of their co-operation will be life from the dead. There are many signs of this reviving interest; I will only give one specimen, and others will suggest themselves readily enough. It is not generally known that the numerical arrangement of the Sinai library, and the first catalogue of it (a beautiful MS. catalogue written in Greek), are due to the Russian Archimandrite Antoninus, now resident in Jerusalem, where I had the pleasure of visiting him and seeing his beautiful collections of antiquities, inscriptions, and Biblical and other manuscripts. This catalogue he presented to the Sinai library, and it is the basis of the work of Gardthausen, who used it, as he tells us, every day during his stay there, and who mentions the Archimandrite in his preface, though somewhat obscurely¹. One cannot but feel that where advanced pa-

¹ As 'Monachus quidam.'

leographical work can be done in the unassuming way which this catalogue suggests, that the future of these studies must belong to the Greeks and Russians.

There is much to be desired in regard to the arrangement of the books in the possession of the Convent; the collection which is usually shewn to travellers consists only of late paper MSS., plus the facsimile of their lost and ever-deplored Codex; the treasures on early vellum are either found in the care of the Warden (*Σκευοφύλαξ*), as in the case of the Brugsch fragments, the Theodosian Gospels, or the Cassian Psalter, or else they are stored in chests, or laid on various shelves under the care of the librarian. Want of adequate funds prevents the monks at present from furnishing a complete library in which all the MSS. might be stored.

If, however, a deficiency has been noted in the storage and arrangement of the books, in the cordiality with which a student is welcomed there will be found no lack. I cannot recall any places in the East where I met a warmer welcome or more genuine Christian sympathy. The Warden freely gave me access to the treasures which were in his especial care; and my friend Galaktion, the steward and librarian of the Convent, sat with me day after day, often at much personal inconvenience, and spared no care or thoughtfulness in searching for those documents in which he imagined I should be specially interested; and beyond all Greek courtliness and intellectual sympathy, I had the frequent fellowship of Photius, the exiled patriarch of Jerusalem, a brother beloved in the faith and patience of Jesus Christ.

I believe it is said that visitors to Rome who drink of the water of the fountain of Trevi become possessed by a spirit which ultimately compels them to return: I venture to affirm that a like potency resides in the water of the spring of Jethro.

Description of Fragments.

We shall now give in detail a description of the several fragments which are printed in this work. And a few preliminary remarks are necessary in explanation of the types and notation which are employed.

It is out of the question to attempt to represent by special type the various hands that are found in manuscript fragments belonging to such diverse periods of time; but we have done what we could, by means of the types in the possession of the University Press, to suggest some differences of calligraphy, and to distinguish between what has been actually read, what may possibly be read by keener eyes than our own, and what is absent from the text in consequence of the torn and imperfect state of the manuscript. Accordingly we usually employ a large type for a large hand, though there are some

exceptions; we often use the ordinary Greek type for what is missing, brackets for what is uncertain or illegible, and an uncial or inscription type for what has been read. In many cases it will be found that only one side of the page or fragment has been transcribed: this arises, generally speaking, from the fact that the scraps of vellum are taken from bindings of books, and from one side of the vellum the writing has wholly perished. In some cases the fragments have been rudely nailed on long boards, and the librarian is naturally averse to having the nails removed, simply for the sake of seeing whether any letters can possibly be made out on the reverse side. In all these cases then the portions quoted furnish a *recto* leaf, but no *verso*.

The work of transcription was necessarily rapid; the fragments were copied as fast as they were obtained, nor was there usually either time or opportunity for a revision of the transcripts: but the work has in a number of cases been checked by photographs. It is reasonable to suppose that, with the advance that is being made towards the production of an easily-handled and portable photographic apparatus, the copying of MSS. by hand will soon be a thing of the past. My own experience in these matters is slight, but it may be mentioned that I brought back with me from Sinai between three and four hundred photographs of MSS., and did not burden myself with more apparatus than an ordinary camera fitted with an Eastman roll-holder, and a manuscript holder made to my order by Mr Crouch, the optician¹.

No. 1.

This fragment consists of a single leaf, from which the writing has almost disappeared, either by the lapse of time or by actual erasure. It contains Numbers xxxii. 29, 30 in a hand of the seventh century, or earlier.

No. 2.

The two upper portions of text are a piece which has been cut from the top of a leaf, and they are glued over the longer piece, which evidently was, at one time, a part of the same leaf, so that a part of the larger fragment is covered by the smaller. The contained matter is from Judges xx. A few letters can be made out in the 23rd verse of the chapter, which is partly covered over, viz.:

.. Γ .
 .. ΕΝ
 .. ΡΑ

 .. ΟΥ .
 .. ΕΝ

¹ His address is No. 3, Barbican, London.

which must have stood in line somewhat as follows :

κω λεγοντες ει προς
 θωμεν εγγισαι
 εις παραταξιν προς
 υιους βενιαμιν
 αδελφους ημων και
 ειπεν κς αναβητε

The MS. consisted, then, of at least two columns of writing on each page, and each column of not less than 37 lines to the page; we are unable to tell how many lines are wanting to complete the page, or how many more columns there may have been.

The MS. is in the beauty of its writing very similar to the style of the Vatican Codex. It must certainly be referred to the fourth century. A single letter at the beginning of the line is sometimes enlarged a little, as we have represented in the type; and such a letter projects a very little from the line.

No. 3.

This page is made up of two pieces of a fourth century uncial MS. pasted upon opposite sides of a piece of cardboard, and consequently legible upon one side only; as in the previous case the pieces overlap one another. By laying the fragments in order, it is possible to restore nearly the whole of the two columns of writing of which the fragments consist.

The MS. was, therefore, at least bicolunнар, and there were 43 lines to a page: the hand is of the fourth century, and is so similar to that of the previous fragment (No. 2) that, taking into account that they came from neighbouring parts of the Scripture, and that the paragraph letter in each MS. stands back very slightly from the line, we may assume that the two fragments from Judges and Ruth are a part of the same MS.

A comparison of the arrangement of the text with that of the Vatican Codex is instructive: the building of the paragraphs is very similar; for example, in col. 1, line 16, we have the very same short line in Codex B. In col. 1, line 43, the short line appears again in B. In col. 2, line 32, we have a fresh line in B, and so in col. 2, line 40. These instances are sufficient to shew the similarity of the structure of the paragraphs in the lost Codex to the Vatican Codex.

No. 4.

No. 4 represents a collection of nine fragments, which are nailed, five on one board, and four on another. They evidently belonged at

one time to the same MS. The vellum is extremely thin and transparent, the writing very delicate, and certainly of the fourth century. The reverse sides are almost illegible, although some attempt has been made to retrace the faded letters, and occasionally a rubricated *'Αλληλουνια* can be detected.

The size of the pages originally may be determined from the fragment 4*d*, which evidently formed at one time an adjacent leaf or column to the fragment 4*e*; by supplying the missing lines at the bottom of the first fragment we may conclude that the pages or columns contained about 25 lines. We may probably test the accuracy of this conclusion by remarking that in fragment 4*c*, line 15, a rubricated *'Αλληλουνια* is visible through the vellum on the opposite side. This belongs to the beginning of the next Psalm (Ps. cvi.). The distance between the two passages is about 31 lines of the Psalter in the Codex Sinaiticus, which need not be discordant from our previous estimate.

The fragment 4*i* shews similar rubrics under the ninth and fourteenth lines, which belong respectively to the commencement of the 116th and 117th Psalms. The rubric appears also in line 17 of the fragment. Upon the whole the MS. seems to have been monocolumnar, and about 25 lines to the page: it must have been a beautiful MS. before it was mutilated, the vellum rivalling in delicacy the finest early Codices. It is difficult to describe the dimensions of such irregular forms as these shreds and fragments; but we may note that fragment 4*d* (i.e. as far as line 21 on the page) is 6½ inches by 7 inches, nearly.

No. 5.

No. 5 consists of two palimpsest leaves of the Wisdom of the Son of Sirach. The MS. is not from Mount Sinai; but it seemed best to insert it here, although it comes really from Jerusalem. The two leaves are supplementary leaves in the famous copy of the Septuagint in the library of the Patriarch of Jerusalem (= Cod. 2. S. Sep.) and the text of Sirach having been expunged, they were employed to fill up lacunae in the MS. The MS. which they thus serve is a very ancient one, and may be suspected to be the earliest cursive MS. in existence. In a reference which I made to it in the first number of Haverford College Studies, I spoke rather slightly of the extravagant antiquity which Coxe gave to this MS. in his report on the Greek MSS. of the Levant; but I am inclined to think now that Coxe was not far from the truth when he said that the MS. was of the eighth century: a surprising age indeed, but it was certainly much older than any cursive MS. yet known. Its text, too, is of the highest importance.

This reflection upon the age and beauty of the MS. will not date the palimpsest portion, which must be determined on its own merits: the underwriting is a beautiful uncial of the sixth century, or perhaps it may be as late as the seventh. In view of the importance of this MS for the text of Sirach, I am sorry not to have spent more time upon it: and in particular that I did not read more of the *verso* of the first leaf. The writing is fairly legible, though sometimes covered by the later text of the Octateuch, so as to be practically lost. The MS. has two columns to the page, and 36 lines to each column; the size of each page being 13 inches $\times$ 10. The two leaves of the palimpsest will be found in the S. Sepulchre MS., at the 56th and 27th leaves respectively.

No. 6.

A single leaf of uncial writing, measuring 4 inches by $4\frac{1}{2}$. The uncials are large and slope to the right, and the writing is rather coarse. The breathings are of the square type, but tending towards the round form, and there are accents. It may probably be referred to the eighth century.

No. 7.

This is a small fragment of vellum glued to a piece of board, which is perhaps a part of the cover of some book. The writing is very early, and I do not see how to date it later than the fifth century. There are a few traces of punctuation. The most remarkable point, however, is that at the bottom of the page there are traces of a harmony; the reference to the Gospel of Mark and the number sixty-five shew that the scribe is giving the Eusebian canon, for the 148th section of Matthew corresponds to the 65th in Mark. And these stand in the sixth of the canonical tables of Eusebius, which gives the parallel passages in Matthew and Mark only. We may be sure therefore that the MS. from which our scrap comes was fitted with the canons in the form of a harmony at the foot of the page, just as we find it in Codd. EMT^bW^a, and in many Syriac Codices. And further since the part of the text to which the harmony refers is Matt. xiv. 22, it follows that the original MS. when perfect must have been a large one, containing perhaps nearly fifty lines on a page.

From the normal structure of the lines it may be assumed that the MS. did not read *ισχυρόν* in line 9; whether *καὶ* should be inserted in line 10 is doubtful.

No. 8.

Two double leaves of uncial writing, each page measuring 10 in. $\times$ 7½ in. nearly. The writing is a delicate sloping uncial of the eighth or ninth century; the text being accentuated, perhaps by a second hand, the circumflex accent being written for the grave, and the accented diphthong bearing the accent on the first letter, as often occurs in MSS. of this period. A later hand has occasionally made corrections, such as the addition of $\tau\eta$ before $\phi\upsilon\lambda\alpha\kappa\eta$ in Fol. 2 verso, line 2; and on the 18th line of the same page $\epsilon\acute{\iota}\pi\epsilon\nu$ is written over the words $\delta\acute{o}\varsigma \mu\omicron\upsilon$. A few liturgical directions may also be found on the margin.

These two double leaves would seem to be the first and third leaves of a quaternion of the original MS.

No. 9.

A fragment, one leaf of an early bilingual uncial MS. of the Gospels: measuring 10½ in. by 8¼. The MS. may be referred to the ninth century. It is thus of especial interest as furnishing what is perhaps the oldest known example of an Arabic version of the New Testament. The Arabic text seems to be an original one; it does not agree exactly with any version already in print, nor with Ciasca's edition of the Arabic Tatian Harmony. Possibly it may be (as often happens with bilingual Codices) a lectionary, in which the Greek text has been translated line for line into Arabic; unfortunately, however, the single leaf which we have copied, does not contain any place where a liturgical note could occur; the age of the MS. also seems to militate against the idea of an Arabic lectionary¹.

No. 10.

This consists of nine leaves of a palimpsest MS. of the Gospels, in which the ancient Greek writing of the fifth century has been replaced by a Syriac text. Taken together they comprise four double leaves and a single leaf.

¹ For the transcribed page of Arabic I am indebted to the co-operation of my friend Prof. Rogers.

Denoting the missing leaves of the quaternions to which these pieces belonged by asterisks, we have

* 1, 2 * * 3, 4 * for the first quaternion, then a quaternion lost, after which

5, 6 * * * * 7 *

and then

* 8 * * * * 9 *

The fragments form therefore portions of three separate quaternions.

The writing is in double columns of twenty-five lines to the page. On the margin stand the Ammonian numbers, but apparently no Eusebian canons: but these were probably written in red paint, and the MS. being palimpsest, may have been washed out.

The initial letter at the beginning of the paragraphs is a capital letter and stands back a little from the line: there is also an occasional mark of punctuation, viz. the high point.

No. 11.

Two leaves of a sixth century MS. of the Gospels, the first of the leaves having lost its upper half. The second leaf, having been folded in the middle when used to bind some other MS., has become illegible where it was folded. The hand is a large bold script, and the MS. from which the fragments came must have been a very fine one. The text is broken into short commata which are distinguished by a mark of punctuation: occasionally there are traces of the use of a colon as a mark of punctuation, and of an aspirate or perhaps a diacritic mark, (see the third line of Fol. 1, recto): we have printed this last as if it were an aspirate, but with some hesitation; it looks more like the pair of dots which denote initial iota connected by a scribe's flourish. The second leaf shews the smooth breathing in its early square form: see line 15 of the recto of the leaf. The MS. shews the itacism of *ai* for *ε* as is common in early uncial texts (*εχεται* for *εχete*).

No. 12.

Three fragments of an early MS. of the Gospels written in a remarkable half-uncial hand, which has no parallel anywhere that I know of except perhaps in a MS. of which Tischendorf gives a specimen in *Monumenta Sacra, Coll. Nov.* Vol. i. Plate iii. No. 4, and which he compares with the hand of a Vatican MS. of the prophets, figured by Cardinal Mai in *Patr. Nov. Bibl.* iv. between pp. 320 and 321. Tischendorf's MS. is referred by him to the seventh century and the matter of his text is ii. and iii. Regg.

Our MS. has no accents, breathings or punctuation; it is however fitted with the Eusebian and Ammonian numbers on the margin; the former being in rubric. A reference to Fol. 1, verso, col. 1, line 10, will shew the use of the apostrophus as a syllable-breaker just as we have it in the Codex Sinaiticus. Quotations are marked on the margin by >>. The vellum is much worn and torn, so that the text cannot always be read: the text, however, where it can be read is extremely ancient. In Fol. 2, recto, col. 2, line 17, the letter which I have marked by brackets is almost illegible, but I do not think it is ϕ .

In Fol. 3, col. 2, line 3, $\mu\upsilon\epsilon\iota\omicron\nu$ seems to be a mistake for $\mu\upsilon\eta\mu\epsilon\iota\omicron\nu$ and in the last line but one of the same page my transcript shews $\mu\upsilon\eta\mu$ for $\beta\lambda\eta\mu$ but this may be an error of my own; the right-hand side of the column is cut away.

No. 13.

A fragment of papyrus, containing a sentence from the Gospel of Luke or from some patristic writer quoting the Gospel of Luke. As the fragment ends with a scribe's prayer, and it is not the right place to conclude a lectionary, or a copy of the Gospels we may infer that it is a patristic extract. The hand is a sloping uncial, with some curious forms intermingled from the so-called papyrus-cursive; e.g. Υ has the looped form which we often find for an abbreviated OY in Greek uncial MSS.: which is generally taken to be derived from the superposition of Υ over O ; it would seem however to be rather borrowed from the papyrus script. I do not know how to date the scrap with confidence, but perhaps it may be as old as the seventh century.

No. 14.

These seven tiny fragments of a papyrus MS. of the first epistle to the Corinthians have been released from the binding of some book in which they had been glued together. Sometimes the writing on a fragment has come off on an adjacent fragment, and in this way the letters can be read when they are illegible on the piece itself. We may assign the fragments, provisionally, to the fifth century.

No. 15.

We have added under this head a reprint of the so-called Brugsch fragments of the Sinaiticus, in order to make these relics of the fourth century more accessible than they can be in the Brugsch edition,

which is made up to match the great edition of the Sinaiticus in its dimensions, as well as to correct some errors into which Brugsch has fallen. The MS. is certainly very ancient, nearly as early as the Codex Sinaiticus, we may well believe. The size of the leaves at present is $8\frac{3}{4}$ in. $\times$ $6\frac{1}{2}$ in.; but they have been a good deal cut. As to the punctuation marks and other peculiarities of the text they can be inferred from our printed representation.

No. 16.

This fragment is a double leaf of an ancient Palestinian MS., and contains a part of a hitherto unknown Syriac version of the Pauline Epistles.

In its present condition the size of the fragment is six inches by nine; but the original must have been much larger, as the text was arranged on each page in double columns, and only a few letters of the second column of the cut page can now be made out. Perhaps we shall not be far wrong in referring the MS. to the viiith century: further discoveries in regard to this version may be expected, as there are palimpsest fragments of a similar Palestinian script in the Sinaitic library. The hand is a fine one, and with a little practice in such peculiar calligraphy the under-writing of these fragments ought not to be difficult of transcription. As there is no Palestinian type, I am obliged to use the Estrangelo letters in my copy.

With regard to the version contained in this fragment we may say that it is closely related to the Jerusalem Syriac of the Gospels published at Verona in 1861 by Mineschalci Erizzo from a Vatican MS. It agrees with it in its verb formations as, for example, in the use of the preformative *Yud* instead of *Nun* in the future tense: see, for example, Fol. 1 a, col. 1, line 3, : line 7, . It makes the suffix of the first person plural in ; see Fol. 2 b, col. 2, line 5 ; and compare the remark of the editor of the Jerusalem Syriac, p. xxxvi: "pronomén primæ personæ pluralis, sive solum sive affixum nunquam juxta correctionem Aramaicum vel adhibetur, sed semper Hierosolymitanae dialecti propria forma vel .

Nor is the resemblance merely confined to grammatical forms: it extends to the connective particles, adverbs &c.; and to the words employed in the translation of the Greek. Thus we find and (for) as everywhere in the Jerusalem Syriac; as in Syr. Hier. of John xv. 1; for ; for ; for ; for ; for (see Syr. Hieros. in Luke xxiv. 49) and the like.

We may observe also that there are paleographic resemblances between the two scripts, although the Vatican MS. seems to be much later and more carelessly written than ours: such are the employment of the diacritic point with *Rish* and not with *Dolath*: cf. Syr. Hieros. p. vi: "quod *Dolath* plerumque puncto diacritico careat." Notice also the double form of the letter *Phe*; for although in our text as in Fol. 1 b, col. 2, line 4, it has the common Syriac form, yet in Fol. 1 a, col. 2, ll. 8, 10 we can read the beginning of the word and the letter has been differentiated from its normal shape. Cf. Hieros. p. vi: "et *Phe*, eo quod una tantum forma apud Hebraeos et Syros gaudeat, prout *roû F* aut *P* potestatem habet ad diversitatem pronuntiationis indicandam, binis litteris distinguit."

We may say, then, that our fragment is a part of the complete Palestinian version of the New Testament, of which the so-called Jerusalem Syriac preserves to us the Gospels, and of which Dr Land has published a fragment of the text of the Acts of the Apostles in his *Anecdota Syriaca* (Vol. iv. p. 168).

In concluding these brief notices it may be well to add that there is a large amount of uncial lectionary matter in the Convent, both in fragments detached from other books, and in complete texts. Of these we have frequently taken copies, and had even gone so far as to set some of them up in type, but upon reflection we have decided to confine our attention as far as possible to actual MSS. of the Biblical text, other than those which are made for liturgical use. The texts of these last are of much less value, and the MSS. are by no means of so high an age. We might moreover have doubled the size of the book by including them, which would by no means have been an unmixed blessing to ourselves or to others.

In the hope that these pages may be of some service to the workers in the cause of Biblical criticism which we have so constantly at heart, we commend them to the small constituency for which they were designed.

CORRIGENDA

Page 41, col. 1, lines 12, 13, *read*

ΑΜΗΝΛΕΓΩ
ΥΜΙΝΟΤΙΠᾶ

Page 48, heading, *read*

No. 12.

Fol. 1, recto.

Id. col. 2, line 15, *read*

ἸΝΔΕΙΔΥΝ

No. 1.

.....ΕΝΩΠΛΕΙΟ[ΜΕ]
[ΝΟ]ΣΕΙΟΠΟΛΕΜΟΝΕΝΑ
[ΤΙΚ]Υ·ΚΑΙΚΑΤΑΚΥΡΙΕΥ
[ΣΗ]ΤΕΤΗΣΓΗΣΑΠΕΝΑΝ
5 [ΤΙΥ]ΜΩΝ·ΚΑΙΔΩΣΕΤΕ
[ΑΥ]ΤΟΙΟΤΗΝΓΑΛΑΑΔΕΝ
[ΚΑ]ΤΑΣΧΕΣΕΙ
[ΕΑ]ΝΔΕΜΗΔΙΑΒΩΟΙΝΕ[ΝΩ]
[ΠΛ]ΕΙΟΜΕΝΟΙΜΕΘΥΜ
10 [ΕΙ]ΟΠΟΛΕΜΟΝΕΝΑΝΤΙΚΥ
[ΚΑ]ΙΔΙΑΒΙΒΑΣΤΕΤΗΝΑΠΟ
[ΣΚ]ΕΥΗΝΑΥΤΩΝΚΑΙΤΑΟ
[ΓΥ]ΝΑΙΚΑΣΑΥΤΩΝ·ΚΑΙΤΑ
[ΚΤ]ΗΝΗΑΥΤΩΝΠΡΟΤΕ
15 [ΡΑ]ΥΜΩΝΕΙΟΓΗΝΧΑΝΑΑΝ
[ΚΑ]ΙΟΥΝΚΑΤΑΚΛΗΡΟΝΟ
[ΜΗ]ΘΗΟΝΤΑΙΕΝΥΜΙΝ
[ΕΝΓΗΧΑΝΑΑΝ]

[Numbers xxxii. 29, 30.]

No. 3.

Col. 1.	Col. 2.
καὶ εἰπεν τὸ οὐνοματόν	εἰπ
ἀνδρὸς μεθοῦγε ποί	με
ἡσάσχημερον βοοῦ	της
εἰπεν δὲ νοεμμεῖν	
5 προστήννυμφηναυ	
τῆς εὐλογητός [ε]	
στιτωκώ· οἱ [οὔ]	
κέγκ[ατε] λείπ[ετο]	
ἐλεος αὐτοῦ [ετα]	
10 τῶν ζωντῶν καὶ [με]	
τατῶν τε θνήκ[ο]	αλωνατ[ων κριθῶ]
τῶν καὶ εἰπεν αὐ[τῇ νο]	ταυτητη[ν κτι]
εμμεῖν ἐγγίζει ἡμῖ	συδελογχη[καὶ αλει]
οἱ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀρχι	ψηκαὶ περὶ θ[ησεις]
15 στεγόντων ἡμῖν	τοῖς ματις[μονεπι]
ἐστίν	σεαυτην καὶ ἀναβη
καὶ εἰπεν ῥοῦθ προ[ς]	σηεπιτηναλῶνα
τῇ πενθεράν αὐ	μηγνωρις θηστωα
τῆς καὶ γεοτίει [ε]	δριεωστοῦς ὅν τε
20 προσμετατῶν	λεσαὶ αὐτὸν τοῦ φα
κορασιῶν τῶν ἐμῶ	γευνκαί τοῦ πειν
προσκο[λλ]ήθητι ἐ	καὶ ἐσταίεν τῶ κοί
ὡσαντ[ε] ἐς ὧσιν	μηθὴν αὐτὸν· καὶ
ὀλοῦντον [αμ]ήτον	[γ]νωσὴν τὸν τοπὸν
25 οὐσὺ παρχίμοι [καὶ]	[ο]ύκοι μάταιε κεί·
εἰπεν νοε[μ]μῖν	[κ]αὶ ἐλευση· καὶ ἀπο
προσροῦθ τῇ νύμ	[κ]αὶ ἀψσεις τοπρὸς
φῆνα γῆς· ἀγαθὸ	ποδῶνα τοῦ· καὶ
θυγατέροτι ἐζη	κοιμηθῇ σὺ καὶ αὐ
30 θες μετὰ τῶν κορα	τοσαπαγγελεῖς κοί
σιῶνα τοῦ καὶ οὔ	ἀποίεις·
καπὰ νῆσόν ταις κοί	εἰπεν δὲ ῥοῦθ πρὸς
ἐναγρωτέρῳ	αὐτὴν πάντα ὅσα
καὶ προσεκολληθῇ	ἀνεῖπης μοι ποιήσω·
35 ῥοῦθ τοῖς κορασί	καὶ κατεβῇσεις [τῇ]
οἱ στοῦ βοοῦ τοῦ·	αλῶνα καὶ ἐποιή [σεν]
σὺ ληγεῖν ἐωστόν	κατὰ πάντα ὅσα ἐνε
σύντελεσαι τὸν θε	[τ]ὶ λατὸς αὐτῇ [ἡπεν]
ρις μὲν τῶν κριθῶ	θεράα γῆς·
40 καὶ τῶν πύρων	καὶ ἐφαγεν βοοῦ [καὶ]
καὶ ἐκαθίσεν μετὰ	ἐπιεν καὶ ἡ γα[θὺν]
τῇ πενθεράσ αὐ	θῆν καὶ ῥαδα τοῦ
της	καὶ ἡλθεν κ[οιμηθῇ]

[Ruth ii. 19—23; iii. 1, 4—7.]

No. 4.

(a)

.....

ενηδανημεραεπικαλεσμαισεταχγεις

ακουσωνμου

οτιεξειλιπονωσεικαπ[νοσαιημ]ερεμοϋ

καιταοσταμουωσειφρ[υγιονςυν]εφρυγησᾱ

[Ps. ci. 3, 4.]

No. 4.

(b)

τουεμπιπλωνταεναγαθοιστην

επιθυμιανου

ανακ[δι]νισθησεται[διω]σαετουηνεοτησσου

ποιωνελεημοςυν[δ]σοκς

5 καικριμαπαςιντοις[διδι]κουμενοις

εγνωρισεντασοδουσαγ[το]υμωνση

τοιςγιοιςιηλταθεληματααυτου

[οι]κτιρ[μων]καιελεημ[ωνο]κς

[Ps. cii. 5—8.]

No. 4.

(c)

- [ΟΥ]κεζωλεθρευσανταεθνηειπεν
 αυτοιςκς
 [και]εμιγχανεντοιςεθνεσινκαι
 [εμαθ]ονταεργααυτων
 5 [καιε]δουλευσαντοιςγλυπτοιςαυτων
 [καιε]γεννηθηαυτοι[σει]σσανδαλον
 [καιε]θυσαντουςκυιουςαυτωνκαιτας
 θυγατεραςαυτωντοιςδαιμονιοις
 καιεξεχεαναιμααθων
 10 αι[μ]αγιωναυτωνκαιθυγατερων
 ων[ε]θυσαντοιςγλυπτοιςχανααμ
 καιεφονοκτονηθηγηεντοιςαιμας̄
 καιεμιανθηςεντοιςεργοιςαυτων
 καιεπορνευσανεντοιςεπιτηδευμας̄ῑαυτῶ
 15 καιωργισθηθῦμῶκ̄επιτονλαοναυτου
 καιεβδηλγ̄ατοτηνκληρονομιαναυτου
 καιπαρεδωκεναυτουσειςχιραςεχθρῶ
 καιεκγριευσαναυτωνοιμισουντεςαυτους
 καιεθλιψαναυτουςοιεχθροιαυτῶ
 20 καιεταπινωθησανυποταςχειρας
 πλεονακεισεργσατοαυτους
 αυτοιδεπαρεπικραναναυτο[ν]

[Ps. cv. 34—43.]

No. 4.

(d)

- διαγαρτασανομιασγτων
 εταπινωθ[η]σαν
 πανβρωμαεβδελγζατοηψυχηγτων
 καιηγγισανεωσπγλωντουθ[ανατου]
 5 καιεκεκραZenπροσκνεντωθλι[βεσθαι]
 αγτους
 καιεκτωναναγκωναγτωνεωσεναγτους
 απεστιλεntonλογοναγτουκαιηασατο
 αγτους
 10 καιερργατοαγτουσεκτωνδιαθορων
 αγτων
 εξομολογησαςθωσαντωκωταελη[αγτου]
 καιταθαγμασιααγτουτοισϋιοιστωνων
 καιθυγατωσαναγτωθγσιαναινεσεωσ
 15 καιεξαγγειλατωσανταεργααγτουεν
 αγγαλλιασει
 [οι]καταβενονταιειστην[θαλ]αccανεν
 πλοιοις
 ποιογνταισεργασιανενγδασιπολλοις
 20 αυτοιιδονταεργακγ
 καιταθαγμασιααγτουεντωβγθω
 ειπεκαιεστηπνακαταιγιδος
 καιυψωθητακυματααυτης
 αναβαινουσινεωστονουνου
 25 καικαταβαινουσινεωστωναβυσσων
 ηψυχηαυτωνενκακοιζετηκετο

[Ps. cvi. 17—26.]

No. 4.

(e)

- εταραχθῆσαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὡς
 ὁ μεθῶν
 καὶ πᾶσαν σοφίαν αὐτῶν κατέποθεν
 καὶ ἐκεκράσαντες προσκύνει τῷ θλίβεσθε
 5 αὐτοὺς
 καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς
 καὶ ἐπέταξεν τῇ καταίγιδι καὶ ἐστῆναι αὐτῶν
 καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς
 καὶ ἡ ψῆφραν ἦσαν ὅτι ἡ σὺ χάσαν
 10 καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λίμναις [θελῆναι]
 ματοῦ αὐτοῦ
 ἐξ ὧν ὁ λόγος αὐτῶν ὡς ἔλεγε *αὐτοῦ*
 καὶ τὰ θαύμασι αὐτοῦ τοῖς γίγιντο τῶν *αὐτῶν*
 ὑψώσαντας αὐτοὺς ἐν ἐκκλησίᾳ σου
 15 καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτω
 σάνα ἄνθρωπον
 ἐθετο ποταμοὺς ἐν ἑρμῶν
 καὶ διέξοδοὺς γὰρ τῶν νεκρῶν
 γῆν καὶ ποφύρον ἐν [ἀλμῆν]
 20 ἀποκακίσαντων

[Ps. cvi. 27—34.]

No. 4.

(f)

..... τομνη

[ΜΟΥ]ΝΟΝΑΥΤΟΥ

ΑΝΘΩΝΟΥΚΕΜΝ[ΗΘΗΠΟΙΗΣΑΙΕΛΕΟΣ]

ΚΑΙΚΑΤΕΔΙΩΞΕΝΠΕΝΗΤΑΚΑΙΠ[ΤΩΧΟΝ]

5 ΚΑΙΚΑΤΑΝΕΝΥΓΜΕΝΟΝΤΗΚΑΡΔΙΑΔΥΤΟΥΘΑ
ΝΑΤΩΣΑΙ

καιηγαπησεκαταρανκαιηζειαυτω

και[ο]ΥΚΗΘΕΛΗΣΕΝΕΥΛΟΓΙΑΝΚΑΙΜΑΚΡΥΝ

θησεταιαυτου

10 ΚΑΙΕΝΕΔΥΣΑΤΟΚΑΤΑΡΑΝΩΣΙΜΑΤΙΟΝ

καιεισηλθενωσειγλωφειστασε[Γ]κατααυτου

[Κ]ΑΙΩΣΕΙΕΛΑΙΟΝΕΝΤΟΙΣΟΣΤΕΟΙΣΑΥΤΟΥ

[ΓΕ]ΝΗΘΗΤΩΑΥΤΩΣΙΜΑΤΙΟΝΟΠΕΡΙΒΑΛ

λεται

15 ΚΑΙΩΣΕΙΖΩΝΗΗΝΔΙΑΠΑΝΤΟΣΠΕΡΙΖΩΝΝΥΤΑΙ

ΤΟΥΤΟΤΟΕΡΓΟΝΤΩΝΕΝΔΙΑΒΑΛΛΟ[Ν]

τωνμεπαρκω

ΚΑΙΤΩΝΛΑΛΟΥΝΤΩΝΠΟΝΗΡΑΚΑΤΑΤΗΣΨΥΧΗΣΜΟΥ

ΚΑΙΣΥΚΕΚΕΠΟΙΗΣΟΝΜΕΤΕΜΟΥ.....

[Ps. cviii. 15—21.]

No. 4.

(g) and (h)

- [οικ]οσαα[ρ]ωνηλπικενεπικν
 [βοη]θοςκαιυπερασπιστησαγτωνεστιν
 οιφοβουμενοιτονκνηλπικανεπικν
 βοηθοςκαιυπερασπιστησαγτωνεστιν
 5 κςμνηςθηςμωνευλογης[ε]νημας
 ευλογηςεντονοικονιηλ
 ευλογηςεντονοικονααρων
 ευλογηςενπανταστουσφοβου
 μενουστωνκν
 10 τουςμικρουςμετατωνμεγαλων
 προσθειηκςεφγμας
 εφυμαςκαιεπιτατεκ[να]νμων
 ευλογημενοιυμ[ει]ςτωκω
 τωποιησαντιτονουρανονκαιτηνγην
 15 ουρανουστονουρανογτωκω
 τηνδεγηνεδωκεντοιςνιοιςτωνανων
 ουχοινεκροιαινεσογςιτωνκν
 ουδεπανταιοικαταβαινοντεςειςαδου
 αλλημειςοιζωντες[εγ]λογησομεν

[Ps. cxiii. 18—26.]

No. 4.

(2)

- πε[ριεσχ]ονμεωδ[ινε]σθανατου
 κιν[δγνοια]δογεγρ[ο]σανμε
 [θλιψινκαιοδ]υνηνεγρον
 καιτοονομακ[υ]επεκαλεσαμ[η]ν
 5 ωκε[ρ]υσετηνψυχηνμου
 ελεημων[ο]κ[ε]καιδικαιος
 καιο[θ]σημωνελεα
 φυλασσωντανηπιαοκ[ε]
 εταπινωθηνκαιεωσενμε
 10 επιτρεψονηψυχηνμουειστην
 ανα[παυ]σινσου
 οτι[κσε]υηργετηςενσε
 οτι[ε]ξ[ι]λατοτηνψυχηνμουεκθανατου
 τουσοφθαλμογμογαποδακρυων
 15 καιτογσποδασμογαπολιςθηματος
 εγαρεστηςωενωπιονκ[υ]ενχωραζωντων
 αλληλογια.
 επ[ι]στεγσαδιοελλαησα
 εγωδε[ε]ταπ[ινωθην]σφο[δρα]
 20 εγωδεειπονεντηεκ[στα]σει
 [μουγπας]ανοςψευστης

[Ps. cxiv. 3—cxv. 2.]

[ΑΝΔΟΚΛΜΕΝΤΩΝΚΑΤΑ]
 ΤΗΝΕΡΜΗΝΕΙΑΝΠΕΦΙΛΟ
 ΠΟΝΗΜΕΝΩΝΛΕΞΕΩΝ
 ΑΔΥΝΑΜΕΙΝΟΥΓΑΡΙCΟΔΥ
 5 [NAMEΙΑΥΤΑΕΑΥΤΟΙCΕ]
 ΒΡΑΙCΤΙΛΕΓΟΜΕΝΑΚΑΙ
 ΟΤΑΝΜΕΤΑΧΘΕΙCΕΤΕΡΑΝ
 ΓΛΩCΣCΑΝΟΥΜΟΝΟΝΔΕ
 ΤΑΥΤΑΑΛΛΑΚΑΙΑΥΤΟCΟ
 10 ΝΟΜΟCΚΑΙΑΙΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ
 ΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΩΝ[ΒΙΒΛΙΩΝ]
 ΟΥΜΙΚΡΑΝΕΧΕΙΤΗΝΔΙΑ
 ΦΟΡΑΝΕΝΕΑΥΤΟΙCΛΕΓΟ
 ΜΕΝΑΕΝΓΑΡΤΩΟΓΔΩΝ
 15 ΚΑΙΤΡΙΑΚΟCΤΩΕΤΕΙΕ
 ΠΙΤΟΥΕΥΕΡΓΕΤΟΥΒΑCΙ
 ΛΕΩCΠΑΡΑΓΕΝΗΘΕΙC
 ΕΙCΑΙΓΥΠΤΟΝΚΑΙCΥΓΧΡΟ
 ΝΙCΑCΕΥΡΟΝΟΥΜΙΚΡΑC
 20 ΠΑΙΔΕΙΑCΑΦ[ΟΜΟΙΟΝΑΝ]
 ΑΓΚΑΙΟΤΑΤΟΝ[ΕΘΕΜΗΝ]
 ΚΑΙΑΥΤΟCΤΙΝΑΠΡΟCΕΝΕΓ
 ΚΑCΘΑΙCΠΟΥΔΗΝΚΑΙΦΙ
 ΛΟ[ΠΟΝΙΑΝ]ΤΟΥΜΕΘΕΡ
 25 ΜΗΝΕΥCΑΙΤΗΝΔΕΤΗΝ
 ΒΙΒΛΟΝ[ΠΟΛΛΗΝΓΑΡ]
 ΑΓΡΥΠΝΙΑΝΚΑΙΕΠΙ
 CΤΗΜΗΝΠΡΟCΕΝΕΓΚΑ
 ΜΕΝΟCΕΝΤΩΔΙΑCΤΗ
 30 ΜΑΤΙΤΟΥΧΡΟΝΟΥΠΡΟCΤΟ
 ΕΠΙΠΕΡΑCΑΓΑΓΟΝΤΑΤΟ
 ΒΙΒΛΙΟΝΕΚΔΟCΘΑΙΚΑΙ
 ΤΟΙCΕΝΤΗΠΑΡΟΙΚΙΑΒΟΥ
 ΛΟΜΕΝΟΙCΦΙΛΟΜΑΘΕΙΝ
 35 ΠΡΟΚΑΤΑCΚΕΥΑΖΟΜΕ
 ΝΟΥCΤΑΝΘΕΝΝΟΜΩC
 ΒΙΟΤΕΥΕΙΝ

CΟΦΙΑΙΗCΟΥΥΙΟΥCΙΡΑΧ
 ΠΑCΑ[CΟΦΙΑΠΑΡΑΚΥ]
 ΚΑΙΜΕΤΑΥΤΟΥΕΙCΤΟΝ
 ΑΙΩΝΑ
 ΑΜΜΟΝΘΑΛΑCΩΝ
 ΚΑΙCΤΑΓΟΝΑCΥΕΤΟΥ
 ΚΑΙΗΜ[ΕΡΑCΑΙΩΝΟC]
 [ΤΙCΕΞΑΡΙΘΜΗCΕΙ]
 ΥΨΟCΘΥΝΟΥΚΑΙΠΛΑ
 ΤΟCΓΗCΚΑΙΑΒΥCCΟΝ
 ΚΑΙCΟΦΙΑΝΤΙCΕΞΙ
 ΧΝΙΑCΕΙ
 ΠΡΟΤΕΡΑΠΑΝΤΩΝΕΚΤΙ
 CΤΑΙCΟΦΙΑ
 ΚΑΙCΥΝΕCΙCΦΡΟΝΗ
 CΕΩC]ΕΞΑΙΩΝΟC
 ΡΙΖΑCΟΦΙΑCΤΙΝΙΑΠΕ
 ΚΑΛΥΦΘΗ
 ΚΑΙΤΑΠΑΝΟΥΡΓΕΥΜΑ
 [ΤΑΑΥΤΗCΤΙCΕΓΝΩ]
 ΕΙCΕCΤΙCΟΦΟC
 ΦΟΒΕΡΟCΦΟΔΡΑ
 ΚΑΘΗΜΕΝΟCΕΠΙΤΟΥ
 ΘΡΟΝΟΥΑΥΤΟΥ
 ΚC·ΑΥΤΟCΕΚΤΙCΕΝΑΥΤΗ
 ΚΑΙΕΙΔΕΝΚΑΙΕΞΗΡΙ
 ΘΜΗCΕΝΑΥΤΗΝ
 ΚΑΙΕΞΕΧΕΕΝΑΥΤΗΝ
 ΕΠΙΠΑΝΤΑΤΑ[ΕΡΓΑ]ΑΥΤΟΥ
 ΜΕΤΑΠΑCΗCCΑΡΚΟCΚΑ
 ΤΑΤΗΝΔΟCΙΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΕΧΟΡΗΓΗCΕΝΑΥΤΗΝ
 ΤΟΙCΑΓΑΠΩCΙΝΑΥΤΟΝ
 ΦΟΒΟCΚΥΔΟΞΑΚΑΙ
 ΚΑΥΧΗΜΑ
 ΚΑΙΕΥΦΡΟCΥΝΗΚΑΙ
 [CΤΕΦΑΝΟCΑΓΑΛΛΙΑ]
 ΜΑΤΟC

No. 5.

Fol. 1, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΦΟΒΟΣΚΥΤΕΡΨ[ΕΙ]	ΚΤΛ
	[ΚΑ]ΡΔΙ[ΑΝ]	
	ΚΑΙΔΩΣΕΙΕΥΦΡΟΣΥ	
	ΝΗΝΚΑΙΧΑΡΑΝΚΑΙ	
5	ΜΑΚΡΟΗΜΕΡΕΥCΙΝ	
	ΤΩΦΟΒΟΥΜΕΝΩΤΟΝ	
	ΚΝΕΥΕCΤΑΙΕΠΕCΧΑΤΩΝ	
	ΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΤΕΛΕΥΤΗΣ	
	[ΑΥΤΟΥΕΥΡΗΣΕΙΧΑΡΙΝ]	
10	ΑΡΧΗΣΟΦΙΑCΦΟΒΕΙ	
	[CΘΑΙΤΟΝΘΝ]	
	ΚΑΙΜΕΤΑΠΙCΤΩΝΕΝ	
	ΜΗΤΡΑCΥΝΕΚΤΙCΘΗ	
	ΑΥΤΟΙC	
	ΚΤΛ	
		
		
		
		

[Sirach i. 12—14.]

Col. 1.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΕΙΛΕΣΙ
 ΣΟΥ ΠΡΟΣΕΧΕ
 ΜΗ ΕΞΥΨΟΥΣΕ ΑΥΤΟΝ
 [ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗ ΚΑΙ
 5 ΕΠΑΓΑΓΗ ΣΤΗ ΨΥΧΗ
 ΣΟΥ ΑΤΙΜΙΑΝ]
 ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΚΣ
 ΤΑ ΚΡΥΠΤΑ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΕΜΜΕΣΩ ΣΥΝΑΓΩ
 10 ΓΗΣ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙΣ
 ΟΤΙ ΟΥ ΠΡΟΣΗΛΘΕΣ ΦΟ
 ΒΩ ΚΥ
 ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ
 ΠΛΗΡΗΣ ΔΟΛΟΥ
 15 ΤΕΚΝΟΝ ΕΙΠΡΟΣΕΡΧΗ
 ΔΟΥΛΕΥΕΙΝ ΚΩ
 ΕΤΟΙΜΑΣΟΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ
 ΣΟΥ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΝ
 ΕΥΘΥΝΟΝ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ
 20 ΣΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΤΕΡΗΣΟΝ
 ΚΑΙ ΜΗ ΣΠΕΥΣΗΝ ΚΑΙ
 ΡΩΠΑΓΩ ΓΗΣ
 ΚΟΛΛΗΘΗΤΙΑΥΤΩ ΚΑΙ
 ΜΗ ΑΠΟ ΣΤΗΣ
 25 ΙΝΑ ΑΥΞΗΘΗΣ ΕΠΕΣΧΑ
 ΤΩΝ ΣΟΥ
 ΠΑΝ Ο ΕΑΝ ΕΠΑΧΘΗΣ ΟΙ
 ΔΕΞΑΙ
 ΚΑΙ ΕΝ ΑΛΛΑΓΜΑΤΙ ΤΑ ΠΙ
 30 ΝΩ ΣΕ ΩΣ ΣΟΥ ΜΑ
 ΚΡΟΘΥΜΗΣΟΝ
 ΟΤΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΔΟΚΙΜΑ
 ΖΕΤΑΙ ΧΡΥΣΟΣ
 ΚΑΙ ΑΝΘΙ ΔΕΚΤΟΙ ΕΝ ΚΑ
 35 ΜΙΝΩ ΤΑ ΠΕΙΝΩ ΣΕ ΩΣ
 ΠΙΣΤΕΥΣΟΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ

Col. 2.

ΑΝΤΙΛΗΜΨΕΤΑΙ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΟΝΤΑΣ ΟΔΟΥΣ
 ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΛΠΙΣΟΝ
 ΕΠΑΥΤΟΝ
 ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΩ
 ΑΝΑΜΙΝΑΤΕ ΤΟ ΕΛΕΟΣ
 ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΜΗ ΕΚΚΛΙΝΗΤΕ
 ΙΝΑ ΜΗ ΠΕΣΗΤΕ
 ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΩ
 ΠΙΣΤΕΥΣΑΤΕ ΑΥΤΩ
 ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΠΕΣΟΜΙ
 ΣΘΟΣ ΜΩΝ
 ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΚΩ
 ΕΛΠΙΣΑΤΕ ΕΙΣ ΑΓΑΘΑ
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΝ
 ΑΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΟΥΣ
 ΕΜΒΛΕΨΑΤΕ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΑΣ
 ΓΕΝΕΑΣ ΚΑΙ ΕΙΔΕΤΕ
 ΤΙΣ ΕΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕΝ ΚΩ
 ΚΑΙ ΚΑΤΗΣΧΥΝΘΗ
 ΗΤΙΣ ΕΝ ΕΜΙΝΕΝ ΤΩ
 ΦΩΒΩ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓ
 ΚΑΤΕΛΙΦΘΗ
 ΗΤΙΣ ΕΠΕΚΑΛΕΣΑΤΟ ΑΥΤΟΝ
 ΚΑΙ ΥΠΕΡΙΔΕΝΑΥΤΟΝ
 ΔΙΟΤΙ ΟΙΚΤΕΙΡ ΜΩΝ
 ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΩΝ [Ο ΚΣ]
 ΚΑΙ ΑΦΙΗΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙ
 ΑΣ ΚΑΙ ΣΩΖΕΙ ΕΝ
 ΚΑΙ ΡΩΘΛΙΨΕΩΣ
 ΟΥ ΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΔΙΔΑΙΣ
 ΚΑΙ ΧΕΡΣΙ ΠΑΡΙΜΕΝΑΙΣ
 ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΩ ΕΠΙΒΑΙ
 ΝΟΝ ΕΠΙΔΥΟ ΤΡΙΒΟΥΣ
 ΟΥ ΑΙ ΚΑΡΔΙΑ ΠΑΡΙΜΕΝΗ

Col. 1.

ΟΤΙΟΥΠΙΣΤΕΥΕΙ
 ΔΙΑΤΟΥΤΟΟΥΣΚΕΠΑ
 ΣΘΗΣΕΤΑΙ
 ΟΥΑΙΥΜΙΝΤΟΙΣΑΠΟ
 5 ΛΛΕΚΟCΙΤΗΝΥ
 ΠΟΜΟΝΗΝ
 ΚΑΙΤΙΠΟΙΗΣΕΤΑΙΟΤΑΝ
 ΕΠΙCΚΕΠΤΗΤΑΙΟΚ̄C
 ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν
 10 ΟΥΚ[ΑΠΕΙΘΗΣΟΥCΙ
 ΡΗΜΑΤΩΝΑΥΤΟΥ]
 ΚΑΙΟΙΑΓΑΠΩΝΤΕCΑΥ
 ΤΟΝCΥΝΤΗΡΗCΟΥCΙ
 ΤΑCΟΔΟΥCΑΥΤΟΥ
 15 ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν
 ΖΗΤΗΣΟΥCΙΝΕΥΔΟ
 ΚΙΑΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΟΙΑΓΑΠΩΝΤΕCΑΥ
 ΤΟΝΕΜΠΛΗCΘΗCΟΝ
 20 ΤΑΙΤΟΥΝΟΜΟΥ
 ΟΙΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙΚ̄Ν
 ΕΤΟΙΜΑCΟΥCΙΚΑΡ
 ΔΙΑCΑΥΤΩΝ
 ΚΑΙΕΝΩΠΙΟΝΑΥΤΟΥ
 25 ΤΑΠΙΝΩCΟΥCΙΤΑC
 ΨΥΧΑCΑΥΤΩΝ
 ΕΜΠΕCΟΥΜΕΘΑΕΙC
 ΧΕΙΡΑCΚ̄ΥΚΑΙΟΥΚΕΙC
 ΧΕΙΡΑCΑΝΩΝ
 30 ΩCΓΑΡΗΜΕΓΑΛΩCΥ
 ΝΗΑΥΤΟΥΟΥΤΩC
 ΚΑΙΤΟΕΛΕΟCΑΥΤΟΥ
 ΕΜΟΥΤΟΥΠ̄ΡCΑΚΟΥ
 CΑΤΕΤΕΚΝΑ
 35 ΚΑΙΟΥΤΩCΠΟΙΗΣΑΤΕ
 ΙΝΑCΩΘΗΤΕ

Col. 2.

ΟΓΑΡΚ̄CΕΔΟΞΑCΕΠ̄ΡΑ
 ΕΠΙΤΕΚΝΟΙC
 ΚΑΙΚΡΙCΙΝΜ̄ΡCΕCΤΕ
 ΡΕΩCΕΝΕΦΥΙΟΙC
 ΟΤΙΜΩΝΠΡΑΞΙΛΑCΚΕ
 ΤΑΙΑΜΑΡΤΙΑC
 ΚΑΙΩCΑΠΟΘΗCΑΥΡΙΖΩ
 ΟΔΟΞΑΖΩΝΜ̄ΡΑΑΥΤΟΥ
 ΟΤΙΜΩΝΠ̄ΡΑΕΥΦΡΑΝ
 ΘΗΣΕΤΑΙΥΠΟΤΕΚΝΩ
 ΚΑΙΕΝΗΜΕΡΑΠΡΟCΕΥ
 ΧΗΣΑΥΤΟΥΕΙCΑΚΟΥ
 CΘΗΣΕΤΑΙ
 ΟΔΟΞΑΖΩΝΠ̄ΡΑΜΑΚΡΟ
 ΗΜΕΡΕΥCΕΙ
 ΚΑΙΟΕΙCΑΚΟΥΩΝΚ̄Υ
 ΑΝΑΠΑΥCΕΙΜ̄ΡΑΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΩCΔΕCΠΟΤΑΙCΔΟΥ
 ΛΕΥCΕΙΕΝΤΟΙCΓΕΝ
 ΝΗCΑCΙΝΑΥΤΟΝ.
 ΕΝΕΡΓΩΚΑΙΛΟΓΩΤΙ
 ΜΑΤΟΝΠ̄ΡΑCΟΥ
 ΙΝΑΕΠΕΛΘΗΣΟΙΕΥΛΟ
 ΓΙΑΠΑΡΑΥΤΟΥ
 ΕΥΛΟΓΙΑΓΑΡΠ̄ΡCCΤΗΡΙ
 ΖΕΙΟΙΚΟΥCΤΕΚΝΩ
 ΚΑΤΑΡΑΔΕΜ̄ΡCΕΚΡΙ
 ΖΟΙΘΕΜΕΛΙΑ.
 ΜΗΔΟΞΑΖΟΥΕΝΑΤΙ
 ΜΙΑΠ̄ΡCCOY
 ΟΥΓΑΡΕCΤΙCΟΙΔΟΞΑ
 ΠΡΟCΑΤΙΜΙΑΝ
 ΗΓΑΡΔΟΞΑΑΝΟΥΕΚΤΙ
 ΜΗCΠ̄ΡCΑΥΤΟΥ
 ΟΝΕΙΔΟCΤΕΚΝΟΙC
 ΜΗΤΗΡΕΝΑΔΟΞΙΑ

No. 6.

οὐδε]τον[πρ]α
 τις ἐπὶ γινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός
 καὶ ὁ θέλων δοῦναι
 5 ἀνταποδοῦναι
 ποκαλύψαι·
 Δεῦτε πρὸς ἡμᾶς
 πάντες ὁδοποιοῦντες καὶ
 10 πεφορτισμε

[Matt. xi. 27, 28.]

No. 7.

.... ελθιν προσε
 επιταγδαταοδε
 ειπεν· ελθε·

[K]δικαταβασαποτου

5 πλοιογοπετρος
 περιεπατησενε
 πιταγδαταελθῖ
 προστονινβλεπῶ
 δετονανεμονε
 10 φοβνηναρξαμε
 νοσκαταποντιζε
 σθεεκραξενλεγω̃
 κεςωσονμεευθε
 ωςδεοις....

ῥ
 ξε

[Matt. xiv. 28—31.]

No. 8.

Fol. 1, recto.

- οδεαποκριθεῖς εἰπὲν αὐτοῖς
 ὁσπεῖρων τοκαλὸν σπερ
 μα ἐστὶν οὗ το γὰρ οὗ [οδε]
 ἀγροσ ἐστὶν οὐκ ὁσμοστο [δεκα]
 5 λὸν σπέρμα οὗ τοι εἰς [οἱ]
 ὕιοι τῆς βασιλείας. [ταδε]
 ζιζάνια εἰς ἡνοῖοι [τοῦ]
 πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς [ὁσπεῖ]
 ρα σαυτὰ ἐστὶν οὐ διάβολος [ο]
 10 δεθερίσῃ οὐ σὺν τέλει αὐτοῦ [τοῦ]
 αἰῶνος ἐστὶν· οἱ δεθερίσται
 ἀγγελοὶ εἰς [οἱ] σπεροῦν
 συλλεγεταὶ αὐτὰ ζιζάνια· [καὶ]
 πυρὶ καίεται· οὕτως [ἐσται]
 15 ἐν τῇ σὺν τελεῇ αὐτοῦ [αἰῶ]
 νοσ τὸ τοῦ· ἀποστελεῖ οὗ
 το γὰρ οὗ τοῦ σαγγέλοῦ [αὐ]
 τοῦ καὶ συλλέξουσιν ἐκ [τῆς]
 βασιλείας αὐτοῦ πάν [τατα]
 20 [σκανδαλακαί τοὺς ποιοῦντας]

[Matt. xiii. 37—41.]

No. 8.

Fol. 1, verso.

ΤΗΝ ΑΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΒΑΛΟΥΣΙ
 ΑΥΤΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΜΙΝΟΝ ΤΟΥ
 ΠΥΡΟΣ ΚΕΪΕΣΤΑΙ Ο ΚΛΑΥΘΜΟΣ
 ΚΑΙ Ο ΒΡΥΓΜΟΣ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩ
 5 ΤΟΤΕ ΟΙ ΔΙΚΑΙΟΙ ΕΚΛΑΜΨΟΥΣΙ
 ΩΣ ΟΉΛΙΟΣ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
 ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΩΝ· Ο ΕΧΩΝ
 ΤΑ ΔΕΚΟΥΣΙΝ ΑΚΟΥΕΤΩ·
 ΠΑΛΙΝ ΟΜΟΙΑ ΕΣΤΙΝ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ
 10 ΤΩΝ ΟΥΝΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΚΕ
 ΚΡΥΜΜΕΝΩ ΕΝ ΤΩ ΑΓΡΩ·
 ΟΝ ΕΥΡΩΝΑΝ ΟΣ ΕΚΡΥΨΕΝ
 ΑΠΟ ΤΗΣ ΧΑΡΔΑ ΤΟΥ ΓΥΓΑΓΕΙ
 ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΣ ΑΕΧΙ ΠΩΛΕΪ
 15 ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΤΟΝ ΑΓΡΩΝ ΕΚΕΙΝΟ·
 ΠΑΛΙΝ ΟΜΟΙΑ ΕΣΤΙΝ Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ
 ΤΩΝ ΟΥΝΩΝ ΑΝΩ ΕΜΠΟΡΩ
 ΖΗΤΟΥΝΤΙ ΚΑΛΟΨΜΑΡΓΑ
 ΡΙΤΑΣ· ΟΣ ΕΥΡΩΝΕΝ ΑΠΟΛΥ
 20 ΤΙΜΟΝ ΜΑΡΓΑΡΕΙΤΗΝ ΑΠΕΛ

[Matt. xiii. 41—46.]

No. 8.

Fol. 2, recto.

- ἰάκωβος καὶ ἰωσὴς καὶ ἰάκωβος [μων]
 καὶ ἰούδας· καὶ ἀδελφαὶ
 αὐτοῦ οὐχ ἰπάσαι παρὴν [ἴν]
 εἰς ἱὴν πόθ' ἐνοῦντό γ' ἵπ[αν]
 5 τατά γ' τα· καὶ ἐσκανδα
 λίζοντο ἐναυτῶ· ὁ δ' εἰς
 πρὸ αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν προ
 φήτης ἀτιμὸς ἐμνηντή
 πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν [τηοί]
 10 κί· αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐποι[ησεν]
 ἐκεῖ δ' ἔγνων· ἐμὲ πολλὰς δια[την]
 ἀπιστίαν αὐτῶν· ἐν [κεί]
 νῶτα καὶ ῥῶν ἠκούσεν [ἠρῶ]
 Δ' ἐπὶ τὴν τετραρχίαν ἡ ἀκο[ή]
 15 ἰγ· καὶ εἶπεν τοῖς παῖσιν αὐ
 τοῦ· οὗτος ἐστὶν ἰω[άννης]
 βαπτιστὴς· αὐτός [ἡ γερθὴ ἀπο]
 τῶν νεκρῶν· καὶ δι[ὰ τοῦτο]
 αἰδύναται [ἐνεργούσιν]
 20 [ἐναυτῶ ὁ γὰρ ἠρῶ δ' ἐκρά]

[Matt. xiii. 55—xiv. 3.]

No. 8.

Fol. 2, verso.

ΤΗΣ ΑΣΤΟΝΙΩΑΝΝΗΝ ΕΔΗ
 ΣΕΝΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΕΘΕΤΟ ΕΝ ΦΥ
 ΛΑΚῇ ΔΙΑ ΗΡΩΔΙΔΑ ΤΗΝ ΓΥ
 ΝΑΪΚΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛ
 5 ΦΟΨΑΥΤΟΥ· ΕΛΕΓΕΝ ΓΑΡ ΑΥ
 ΤΩ ΟΙΩΑΝΝΗΣ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙΝ
 ΟΙ ΕΧΕΙΝ ΑΥΤῆΝ· ΚΑΙ ΘΕΛΩ
 ΑΥΤΟΝ ΑΠΟΚΤΕΪΝΑΙ ΕΦΟΒῆ
 ΘΗΤΟΝ ΟΧΛΟΝ ΟΤΙ ΩΣ ΠΡΟΦΗ
 10 ΤΗΝ ΑΥΤΟΝ ΕΪΧΟΝ· ΓΕΝΕ
 ΣΙΩΝ ΔΕ ΑΓΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΗΡΩ
 ΔΟΥ· ΩΡΧΗΣΑΤΟ ΗΘΥΓΑΤῆΡ
 ΤΗΣ ΗΡΩΔΙΑΔΟΣ ΕΝ ΤΩ ΜΕΣΩ
 ΚΑΙ ΗΡΕΣΕΝ ΤΩ ΗΡΩΔΗ· Ο ΘΕ
 15 ΜΕΘΥΡΚΟΓΩ ΜΟΛΟΓΗΣΕΝ ΑΥ
 ΤΗ Ο ΨΥΝΑΙΘΕΔΝΑΙ ΤΗΣ ΧΤΑΙ
 ΗΔΕ ΠΡΟΒΙΒΑΣΘΕΪΣ ΑΥΠΟ ΤΗΣ
 ΜΡΣΑΥΤΗΣ ΔΟΣ ΜΟΙΦΗΣΙΝ
 [ΩΔΕ] ΕΠΙ ΠΙΝΑΚΙ ΤΗΝ ΚΕ
 20 [ΦΑΛΗΝ.....]

[Matt. xiv. 3—8.]

No. 8.

Fol. 3, recto.

οπέτροσπεριεπάτῃσενεπι
 ταῦδαταελεθεῖνπροστον
 ἸΝ·ΒΛΕΠΩΝΔΕΤΟΝΑΝΕΜῸ
 Ἰσχυρὸνεφοβήθη·καὶαρ
 5 ζάμενοςκαταποντίζεσ[θαί]
 ἐκραζενλέγωνκεσῶσον
 με·εὐθέωςδεοῖσεκτηίνας
 τὴνχείραεπελάβετοαὐτοῦ
 καὶλέγειαὐτῷὀλίγοπιστε
 10 εἰςτὶδεῖστας·καὶἐμ
 βάντωναὐτῶνεἰςτοπλ[οιῶ]
 ἐκόπασενοῦάνεμος·οἱδὲἐν
 τῶπλοίῳεελθόντεςπροσε
 κύνῃσαναὐτῷλέγοντες
 15 ἀληθὺςθῦγῃ·καὶδια
 περάσαντεςἤλθονεπιτῇ
 γῇ·καὶἐγεννήσαρετ·καὶ
 ἐπιγινόντεςαὐτονοῖάν
 δρεστοῦτόπογεκεῖνου
 20

[Matt. xiv. 29—35.]

No. 8.

Fol. 3, verso.

- περίχωρνε κείνην· και
 προσήνεγκαναυτῶπάν
 ταστοῦς κακῶς έχοντας· κ
 παρεκάλουναυτῶν· ἵνα μό
 5 νονάψωνται τοῦ κρασπέ
 δοῦτο γίματιοῦ αὐτοῦ· κ
 οσοὶ ἠψαντο διεσώθησαν
 τότε προσέρχονται τῷ
 οἰαποῖ ἐροσολύμων γραμ
 10 ματεῖς και φαρισαῖοι λεγῶ
 τες· διατί οἱ μαθηταῖ σοῦ πα
 ραβαίνοῦσιν τὴν παράδο
 σιν τῶν πρεσβυτέρων τοῦ
 γαρνίπτονταί τας χεῖρας
 15 αὐτῶν· ὅταν ἄρτον ἐσθίω
 σιν· οὐδέ αὖ ποκριθεῖς εἰπέ
 αὐτοῖς· διατί και γμεῖς πα
 ραβαίνετε τὴν ἐντολὴν
 τοῦ θεοῦ διατὴν παράδοσιν
 20

[Matt. xiv. 35—xv. 3.]

No. 8.

Fol. 4, recto.

PNZ εἶπεναυτῷ·φράσονημῖ
 S τὴνπαρὰβολῆνταύτην
 οδεῖ·εἶπεν·ἀκμῆνκαὶ
 μεῖς·ἀσύνετοιεστῆ·οὐπω
 5 νοεῖτεὅτιπάντοεἰςπορεύ
 ὁμενονεἰςτοστόμαεἰςτῇ
 κοιλίανχωρεῖ·καὶεἰςαφε
 ἄρωνδ·ἐκβάλλεται·ταδεεκ
 πορεύόμεναεκτοῦστόμα
 10 τοσεκτῆςκαρδίαςεξερχεται
 κακεῖνακοινοῖτονάνων·
 ἐκγάρτῆςκαρδίας·ἐξερχον[ται]
 διαλογισμοὶπονηροῖ·φό
 νοι·μοιχεῖαι·πορνεῖαι·κ[λο]
 15 παῖ·ψεῦδομαρτυρίαι·βλ[ας]
 φημίαι·τάυταεστὶντακ[οι]
 νοῦντατονάνων·τοδεα[νι]
 πτοῖςχερσὶνφαγεῖν·οὐκ[οι]
 νοῖτονάνων·καὶεξελ[θῶ]
 20 ἐκεῖθενοῖς·ἀνεχωρῆσεν

[Matt. xv. 15—21.]

No. 8.

Fol. 4, verso.

ΚΑΤΑ

- [εἰς τὰ μερὴ] τῆς ῥογῆς καὶ τοῦ ὄνου
καὶ τοῦ γυνήχα καὶ τῆς αἰῶνος
ἀποτῶνος ῥίω νεκείνων
ἐξελθούσας ἐκράγας ἐναύτω
5 λεγοῦσας ἐλέησον με κεῖς
δαδὴ θύγατρός μου κακῶς
δαίμονίζεται· ὁ δὲ οὐκ ἔστιν
[πεκρίθη] αὐτὴ τὸ ῥόν· καὶ
[πρὸς] ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ
10 αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν
λεγοντες ἀπολύσον αὐτὴν
[ὅτι] καὶ οἱ πεσθέντων
[ὁ δὲ] ἀποκριθεὶς εἰπὲν οὐκ ἔστιν
[πρὸς] τῶν ἐμῶν ἐστὶν ἀπὸ
15 βατὰ ἀπολωλὸς τοῦ οἴκου
[ἡ] δὲ προσελθούσα πρὸς
σε κύνησεν αὐτὴν λέγουσα
[κεῖ] ὁ θεὸς οἱ· ὁ δὲ ἀποκρίθης
.....
20

[Matt. xv. 21—26.]

No. 9.

(Recto.)

Col. 1.	Col. 2.
.....	...
ΤΙΜΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ	...
ΑΠΕΛΘΩΝ ΠΕΠΡΑΚΕ	...
ΠΑΝΤΑ ὍΣΑ ΕΙΧΕΝ	...
ΚΑΙ ΗΓΟΡΑΣΕΝ ΑΥΤΟΝ	...
5 ΠΑΛΙΝ Ὁ ΜΟΙΔΕΣΤΙΝ	...
Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝΟΥ	...
ΝΩΝ · ΣΑΓΙΝΗ ΒΛΗ	Arabic
ΘΕΙΣ ΑΕΙΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣ	...
ΣΑΝ · ΚΑΙ ΕΚ ΠΑΝΤΟΣ	...
10 [ΓΕΝΟΥΣ ΣΥΝΑΓΑΓΟΥ]	...
ΣΑ · ΗΝ ὉΤΕ ΠΛΗΡΩ	...
ΘΗ · ΑΝΑΒΙΒΑΣΑΝΤΕΣ	...
ΕΠΙ Τὸ ΝΑΙΓΙΑΛΟΝ.	...
ΚΑΙ ΚΑΘΗΣΑΝΤΕΣ	...
15 ΣΥΝΕΛΕΞΑΝΤΑ ΚΑ	...
ΛΑΕΙΣ ΑΓΓΙΑ · ΤΑΔΕ	...
ΣΑ ΠΡΑΞΕΝ ΕΒΑΛΩ ·	...

[Matt. xiii. 46—48.]

No. 9.

(Verso.)

Col. 1.	Col. 2.
.....	
[ΟΥΤΩ]ΣΕΣΤΑΙΕΝΤΗ	
[C]ΥΝΤΕΛΕΙΑΤΟΥΑΙΩ	يكون في انقضا
ΝΟCΤΟΥΤΟΥ·ΕΞΕ	[هذا] العالم
5 ΛΕΥCΟΝΤΑΙΟΙΑΓ	الصلا . . .
ΓΕΛΟΙΚΑΙἈΦΟΡΙῶΥ	فيفرزوف . . .
CΙΝΤΟΥCΠΟΝΗΡΟΥC	الاشار من بين
ΕΚΜΕCΟΥΤΩΝΔΙ	الا
Κ]ΑΙΩΝΚΑΙΒΑΛΟῦCΙ	ويلقو هم
10 [ΑΥΤΟΥC]ΕΙCΤΗΝΚἈ	
[ΜΙΝΟΝΤΟΥΠΥΡΟC]	
ΕΚΕΙΕCΤΑΙΟΚΛΑΥ	
ΘΜῶCΚΑΙΟΒΡΥΓΜῶC	البكا وصرير
Τ]ΩΝὸΔΟΝΤΩΝ	الا سناز
15 ΛΕ]ΓΕΙΑΥΤΟῖCὈΪC.	وقال لهم يسوع
CΥΝΗΚΑΤΕΤΑΥΤΑ	مهمتم هذا كله
ΠΑΝΤΑ·ΛΕΓΟΥ	فقالوا
CΙΝΑΥΤῶ·ΝΑἰΚῘ.	له نعم نا[رب]
ΟΔΕΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙC.	وهو قال لهم

[Matt. xiii. 49—52.]

No. 10.

Fol. 1, recto.

Col. 1.	Col. 2.
CENEYΘEΩC	KAICYNAIP[ει]
ΠΟΡΕΥΘΕΙC	ΜΕΤΑΥΤΩΝ
ΔΕΟΤΑΠΕΝ	ΛΟΓΟΝ·ΚΑΙ
ΤΕΤΑΛΑΝΤΑΛΑ	ΠΡ[ΟCΕ]ΛΘ[Ω]
5 ΒΩΝΕΙΡΓΑCΑ	ΟΤΑΠΕΝΤΕ
ΤΟΕΝΑΥΤΟΙC	ΤΑΛΑΝΤΑΛΑΒΩ
ΚΑΙΕΚΕΡΔΗ	ΠΡΟCΗΝΕΓ
CΕΝΑΛΛΑΠΕ	ΚΕΝΑΛΛΑΠΕΝ
ΤΕΩC[ΑΥΤΩC]	ΤΕΤΑΛΑΝΤΑΛΕ
10 ΚΑΙΟΤΑΔΥΟ	ΓΩΝΚΕΠΕΝ
ΕΚΕΡΔΗCΕΝ	ΤΕΤΑΛΑΝΤΑ
ΚΑΙΔΥΤΟCΑΛ	ΜΟΙΠΑΡΕΔΩ
ΛΑΔΥΟ·ΟΔΕ	ΚΑCΙΔΕΑΛΛΑ
[ΤΟΕΝ]ΛΑΒΩΝ	ΠΕΝΤΕΤΑΛΑ
15 ΑΠΕΛΘΩΝΩ	ΤΑΕΚΕΡΔΗCΑ
ΡΥΞΕΝΕΝΤΗ	ΕΠΑΥΤΟΙC·
ΓΗΚΑΙΑΠΕΚΡΥ	ΕΦΗΑΥΤΩ
ΨΕΝΤΟΑΡΓΥ	ΟΚΥΡΙΟCΑΥ
ΡΙΟΝΤΟΥΚΥ	ΤΟΥΕΥΔΟΥΛΕ
20 ΡΙΟΥΑΥΤΟΥ	ΑΓΑΘΕΚΑΙΠΙ
ΜΕΤΑΔΕΠΟ	CΤΕΕΠΟΛΙΓΑ
ΛΥΝΧΡΟΝΩ	ΗCΠΙCΤΟC
ΕΡΧΕΤΑΙΟΚΥ	ΕΠΙΠΟΛΛΩΝ
ΡΙΟCΤΩΝΔΟΥ	CΕΚΑΤΑCΤΗCΩ
25 ΛΩΝΕΚΕΙΝΩ	ΕΙCΕΛΘΕΕΙC

[Matt. xxv. 15—21.]

No. 10.

Fol. 1, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΤΗΝΧΑΡΑΝ	ΤΑΛΑΝΤΟΝΕΙ
ΤΟΥΚΥΡΙΟΥ	ΛΗΦΩΣΕΙ
ΣΟΥ· ΠΡΟΣ	ΠΕΝΚΕΕΓΝΩ
ΕΛΘΩΝΔΕΚΑΙ	ΣΕΟΤΙΣΚΛΗ
5 ΟΤΑΔΥΟΤΑΛᾶ	ΡΟΣΕΙΑΝΘΡΩ
ΤΑΕΙΠΕΝΚΕ	ΠΟΣΘΕΡΙΖΩ
ΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑ	ΟΠΟΥΟΥΚΕ
ΜΟΙΠΑΡΕΔΩ	ΣΠΙΡΑΣΚΑΙΣΥ
ΚΑΣΕΙΔΕΑΛΛΑ	ΝΑΓΩΝΟΘΕ
10 ΔΥΟΤΑΛΑΝΤΑ	ΟΥΔΙΕΣΚΟΡ
ΕΚΕΡΔΗΣΑΕ	ΠΙΣΑΣΚΑΙΦΟ
ΠΑΥΤΟΙΣΕ	ΒΗΘΕΙΣΑΠΕΛ
ΦΗΑΥΤΩΟ	ΘΩΝΕΚΡΥ
ΚΥΡΙΟΣΑΥΤΟΥ	ΨΑΤΟΤΑΛΑΝ
15 ΕΥΔΟΥΛΕΑΓΑ	ΤΟΝΣΟΥΕΝ
ΘΕΚΑΙΠΙΣΤΕ	ΤΗΓΗΕΙΔΕΕ
ΕΠΙΟΛΙΓΑΝΣ	ΧΕΙΣΤΟΣΟΝ
ΠΙΣΤΟΣΕΠΙ	ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ
ΠΟΛΛΩΝΣΕ	ΔΕΟΚΥΡΙΟΣ
20 ΚΑΤΑΣΤΗΣΩ	ΔΥΤΟΥΕΙΠΕ
ΕΙΣΕΛΘΕΕΙΣ	ΔΥΤΩΠΟΝΗ
ΤΗΝΧΑΡΑΝΤΟΥ	ΡΕΔΟΥΛΕΚΑΙ
ΚΥΡΙΟΥΣΟΥ	ΟΚΝΗΡΕ·Η
ΠΡΟΣΕΛΘΩ	ΔΕΙΣΟΤΙΘΕ
25 ΔΕΚΑΙΟΤΟΕ	ΡΙΖΩΟΠΟΥ

[Matt. xxv. 21—26.]

No. 10.

Fol. 2, recto.

	Col. 1.		Col. 2.
	ΟΥΚΕΣΠΙΡΑ		ΚΑΙΘΕΧΕΙΑΡ
	ΚΑΙΣΥΝΑΓΩ		ΘΗΣΕΤΑΙΑΠΑΥ
	ΟΘΕΝΟΥΔΙΕ		ΤΟΥ.
	ΣΚΟΡΠΙΣΑ	СОВ	ΚΑΙΤΟΝΑΧΡΙ
5	ΕΔΕΙΟΥΝΣΕ		ΟΝΔΟΥΛΟΝ
	ΒΑΛΕΙΝΤΟΑΡ		ΕΚΒΑΛΕΤΑΙΕΙΣ
	ΓΥΡΙΟΝΜΟΥ		ΤΟΣΚΟΤΟΣΤΟ
	ΤΟΙΣΤΡΑΠΕ		ΕΞΩΤΕΡΟΝ
	ΖΙΤΑΙΣΚΑΙΕΛ		ΕΚΕΙΕΣΤΑΙΟ
10	ΘΩΝΕΓΩΕ		ΚΛΑΥΘΜΟΣΚΑΙ
	ΚΟΜΙΣΑΜΗΝ		ΟΒΡΥΓΜΟΣ
	ΑΝΤΟΕΜΟΝ		ΤΩΝΟΔΟΝΤΩ
	ΣΥΝΤΟΚΩ	СОГ	ΟΤΑΝΔΕΕΛΘΗ
	ΑΡΑΤΕΟΥΝΑ		ΟΥΙΟΣΤΟΥΑ
15	ΠΑΥΤΟΥΤΟ		ΘΡΩΠΟΥΕΝ
	ΤΑΛΑΝΤΟΝΚΑΙ		ΤΗΔΟΞΗΑΥΤΟΥ
	ΔΟΤΕΤΩΕΧΩ		ΚΑΙΠΑΝΤΕΣ
	ΤΙΤΑΔΕΚΑΤΑ		ΟΙΑΓΓΕΛΟΙΜΕ
	ΛΑΝΤΑ		ΤΑΥΤΟΥΤΟΤΕ
20	СОД ТΩΓΑΡΕΧΟΝ		ΚΑΘΙΣΗΝΕΠΙ
	ΤΙΠΑΝΤΙΔΟ		ΘΡΟΝΟΥΔΟ
	ΘΗΣΕΤΑΙΚΑΙ		ΞΗΣΑΥΤΟΥ·ΚΑΙ
	ΠΕΡΙΣΣΕΥΘΗ		ΣΥΝΑΧΘΗΣΩ
	ΣΕΤΑΙΑΠΟΔΕ		ΤΑΙΕΜΠΡΟΣΘ[Ε]
25	ΤΟΥΜΗΕΧΩ		ΑΥΤΟΥΠΑΝΤ[Α]
	ΤΟΣ		

[Matt. xxv. 26—32.]

No. 10.

Fol. 2, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	ταεθνηκαι	αποκαταβο
	αφορισειαυ	λησκοσμου
	τουσαπαλλη	επινασαγαρ
	λωνωσπερ	καιεδωκατε
5	οποιμνηνα	μοιφαγειν
	φοριζειταπρο	εδιψησακαι
	βατααποτω̄	εποτισατε
	εριφωνκαι	μεzenoch
	στησειτα	μνηκαιcy
10	μενπροβα	ηγαγετεμε
	ταεκδεziō	γυμνοςκαι
	αυτουταδε	περιεβαλε
	εριφιαεζεγ	ταιμενσθε
	ωνυμων'	νησακαι]επε
15	Τοτεερειο	σκεψασθαιμε
	Βασιλευστοις	ενφυλακη
	εκδεziων	μνηνη[καιηλ]
	αυτουδευτε	θαταιпросме
	οιεγλογημε	Τοτεαποκρι
20	νοιτουπρς	θησονταιαυ
	μουκληρο	τωοιδικαιοι
	νομησатаι	λεγοντεςκε
	τηνητοιμα	ποτεειδομε
	сменну	сепиновта
25	MINBACILIAN	καιεθρεψамē

[Matt. xxv. 32—37.]

No. 10.

Fol. 3, recto.

Col. 1.	Col. 2.
των αζυμων	και ητοιμα
προσληθῶ	σαντο[πασχα]
οιμαθῃται	Οψιασδεγε
τωιγλεγον	νομενησα
5 τεσπουθε	νεκειτομε
λεισетоιμα	τατων λωδε
σωμενco[i]	καμαθῃτω
φαγειντοπα	αγτογκαιεσθι
сха·[οδεειπε]	οντων αγτω
10 υπαγετεεις	ειπεν αμην
τηνπολιν	λεγωμιν
προστονδι	οτι ειςεζυ
νακαι[ειπατε]	μων παραδω
αγτω διδα	σειμε
15 скалослеγει	και λυπουμε
οκαιροσμοу	νοис φοδρα
еггусестι	ηρξαντολε
проссеποι	γειναγτωε
ωτοпасха	кастоσαγτω
20 μετατωνμα	μητιεγωει
θητωνμοу	μικε
καιεποινса	Οδεαποκρι
οιμαθῃται	θεισειπεν
ωccынеа	οεμβαψας
25 зенаγτοис	μετεμουτη
	χειρα

[Matt. xxvi. 17—23.]

No. 10.

Fol. 3, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	εντωτρϒβλι	μιραββεϊλε
	ωουτοσεμε	γειαγτωσυ
	παρδωσει	ειπας
	ομενγιος	Εσθιοντων
5	τογανθρω	δεαγτωνλα
	πογγπαγει	βωνοισαρ
	καθωσγεγρα	τονκαιεγλο
	πταιπεριαγ	γησασεκλα
	του	σενκαιεδιδου
10	Ογαιδετω	τοισμαθηταις
	ανθρωπω	καιειπενλα
	εκεινωδιογ	βετεφαγετε
	ογιοστογ	τογτοεστι
	ανθρωπου	τοσωμαμου
15	παραδιδοται	Καιλαβωνπο
	καλονηναγ	τηριονκαιεγ
	τωειογκε	χαριστησας
	γεννηθηο	εδωκεναγ
	ανθρωπος	τοισλεγων
20	εκεινος	πιετεε[ξ]αγ
	Αποκριθεις	τογπαντες
	δειογδασο	[τογτ]ογαρε
	προδιδους	[εστιο]αιμα
	αγτονειπε	μουτοτης
25	μητιεγωει	[καινης]διαθη
		κης

[Matt. xxvi. 23—28.]

No. 10.

Fol. 4, recto.

Col. 1.	Col. 2.
τοπεριπολ	τεςυμωνσκα̃
λωνεκχυν	δαλιςθηςε
νομενον	σθαιενεμοι
εισαφесιν	εντηνυκτι
5 αμαρτιων	ταυτη·
λεγωδευμι	скз Γεγραπταιγαρ
οτιουμνηπι	παταζωτον
ωαπαρτιεκ	ποιμενακαι
τουτουτου	ταπροβατα
10 γεννηματος	τηςποιμνης
τηςαμπελου	διασκορπι
εωστηςη	сθηсontαι·
μεрасекеи	с[кн] Μεταδετοε
nhcotanaγ	герθннаιμε
15 топинωμε	προαζωγмас
θυμωνκαι	ειστηηγали
nonenthβα	λαιαν·απο
σιλειατουπα	κριθειςδεο
тросмoy	петросει
20 Kaiγμνηсã	пенаγτω
tesezhλθõ	ειπαντες
ειστοορος	скандаλιςθη
τωνελαια̃·	сontαιενсoi
Τοτελεγειαγ	εγωουδεπο
25 τοιςοиспан	тескандали

[Matt. xxvi. 28—33.]

No. 10.

Fol. 4, verso.

Col. 1.	Col. 2.
σθησμαιε	Και λεγει τοις
φναγτωοις	μαθηταις
αμην λεγω	καθισταται
σοι οτι ενταυ	τω γεωσαν
5 τητηνυκτι	απελθωνε
πρινα λεκτο	κει προσευ
ραφωνησαι	ζωμαι και πα
τρεις μεα παρ	ρα λαβων το
νησιν	πετρον και
10 λεγει αγω	τους δαυο
πετροσεαν	ιους σε βεβαι
[δεν με] σην	ου ηρξατο
σοι αποθανει	λυπεισθαι
ου μνησεα παρ	και αδημο
15 [νης] ομαι	νειν.
Ομοιωσδε	Τοτε λεγει α
και παντες	τοις οτις πε
οι μαθηται ει	ρι λυποσεντι
πον.	η ψυχην μου
20 Τοτε ερχεται	εως θανατου
μετα των	μειναι τω
οις εις χωρι	δε και γρηγο
ον λεγομε	ρειται μετε
νον γεθσιν	μου.
25 manei	Και προσελ

[Matt. xxvi. 33—39.]

No. 10.

Fol. 5, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΠΟΛΙΝΑΠΗΓ	ΠΙΣΟΜΕΝΑΥ
ΓΙΛΑΝΤΟΙΣΑΡ	ΤΟΝΚΑΙΥΜΑΣ
ΧΙΕΡΕΥCΙΝ	ΑΜΕΡΙΜΝΟΥC
ΑΠΑΝΤΑΤΑΓΕ	ΠΟΙΗΣΟΜΕ ·
5 ΝΟΜΕΝΑ · ΚΑΙ	ΟΙΔΕΛΑΒΟΝΤΕC
CΥΝΑΧΘΕΝ	ΤΑΑΡΓΥΡΙΑΕ
ΤΕCΜΕΤΑΤΩ	ΠΟΙΗΣΑΝΩC
ΠΡΕCΒΥΤΕ	ΕΔΙΔΑΧΘΗCΑ ·
ΡΩΝCΥΜΒΟΥ	ΚΑΙΔΙΕΦΗΜΙ
10 ΛΙΟΝΤΕΛΑΒΩ	CΘΗΟΛΟΓΟC
ΤΕCΑΡΓΥΡΙΑ	ΟΥΤΟCΠΑΡΑ
ΙΚΑΝΑΕΔΩΚΑ	ΙΟΥΔΑΙΟΙCΜΕ
ΤΟΙCCΤΡΑΤΙ	ΧΡΙΤΗCCΗΜΕ
ΩΤΑΙCΛΕΓΟΝ	ΡΟΝ · ΟΙΔΕΕΝ
15 ΤΕCΕΙΠΑΤΕ	ΔΕΚΑΜΑΘΗΤΑΙ
ΟΤΙΟΙΜΑΘΗ	ΕΠΟΡΕΥΘΗ
ΤΑΙΔΥΤΟΥΕΛ	CΑΝΕΙCΤΗΝ
ΘΟΝΤΕCΝΥ	ΓΑΛΙΛΑΙΑΝΕΙC
ΚΤΟCΕΚΛΕΨΑ	ΤΟΟΡΟCΟΥΕ
20 ΔΥΤΟΝΗΜΩ	ΤΑΞΑΤΟΔΥΤΟΙC
ΚΟΙΜΩΜΕΝΑ	ΟΙCΚΑΙΕΙΔΟΝ
ΚΑΙΕΑΝΑΚΟΥ	ΤΕCΑΥΤΟΝΠΡΟC
CΘΗΤΟΥΤΟ	ΕΚΥΝΗCΑΝ
ΕΠΙΤΟΥΗΓΕ	ΑΥΤΟΝΟΙΔΕΕ
25 ΜΟΝΟCΗΜΕΙC	ΔΙCΤΑCΑΝΚΑΙ

[Matt. xxviii. 11—17.]

No. 10.

Fol. 5, recto.

Col. 1.	Col. 2.
προσελθῶ	τογαίωνος
οἱσελαλῆσεν	> > > > > >
αὐτοῖςλεγῶ	> > > > > >
ἐδοθημοι	
5 πασαεξοῦσι	~ ~ ~
ἀενοῦρανω	ΕΥΑΓΓΕΛΙ
καὶ ἐπιγῆς·	ΟΝΚΑΤΑ
πορεύθεντες	ΜΑΤΘΑΙ
οὐνμαθῆντε	ΟΝ
10 καταπαντα	~ ~ ~
ταεθνηβαπτι	
ζοντεςαὐτοῦς	
εἰςτοονομα	
τοῦπρσκαίτου	
15 ὑἱοῦκαίτου	
αἰγίουπνς·	
διδασκοντες	
αὐτοῦστηρεῖ	
πανταοσαῖ	
20 ἐτιλαμηνῦ	
μιν· καὶ ἰδοὺ	
ἐγωμεθῦμῶ	
εἰμιπασατας	
ἡμεραςεως	
25 τησσύντελι	
ας	

[Matt. xxviii. 18—fin.]

No. 10.

Fol. 6, recto.

Col. 1.	Col. 2.
ΕΝΣΟΙΕΥΔΟ	ΟΤΙ ΠΕΠΛΗ
ΚΗΣΑ·	ΡΩΤΑΙΟΚΑΙ
Ἔ ΚΑΙ ΕΥΘΥΣΤΟ	ΡΟΣ[ΚΑΙ ΗΓΓΙ]
ΠΝΑΔΥΤΟΝ	ΚΕΝ ΗΒΑΣΙΛΕΙ
5 ΕΚΒΑΛΛΕΙΕΙΣ	ΑΤΟΥΘΥΜΕ
ΤΗΝ ΕΡΗΜΩ	ΤΑΝ ΟΕΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΚΑΙ ΗΝΕΚΕΙ	ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ
ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ	ΕΝ ΤΩ ΕΥΑΓ
ΗΜΕΡΑΣΤΕΣ	ΓΕΛΙΩ·
10 СΕΡΑΚΟΝΤΑ	ΠΕΡΙΠΑΤΩ
ΠΕΙΡΑΖΟΜΕ	ΔΕ ΠΑΡΑ ΤΗΝ
ΝΟΣΥΠΟΤΟΥ	ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΗΣ
ΣΑΤΑΝΑ ΚΑΙ Η	ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ ΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΘΗ	ΔΕΝ ΣΙΜΩΝΑ
15 ΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΓ	ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΑΝ
ΓΕΛΟΙΔΙ Η ΚΟ	ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩ
ΝΟΥΝ ΑΥΤΩ	ΑΥΤΟΥΤΟΥΣΙ
ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΟ ΠΑ	ΜΩΝ ΟΣΑΜ
ΡΑΘΘΗΝΑΙ	ΦΙΒΑΛΛΟΝΤΑΣ
20 ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ	ΑΜΦΙΒΛΗΣΤΡΩ
ΗΛΘΕΝΙΣΚΗ	ΕΝ[ΤΗ] ΘΑΛΑΣ
ΡΥΣΣΩΝΤΟ	Σ[Η] ΗΣΑΝ ΓΑΡ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ	ΑΛΙΕΙΣ·
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙ	Ἴ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥ
25 ΑΣΤΟΥΘΥΛΕ	ΤΟΙΣ ΟΙΣ ΔΕΥΤΕ
ΓΩΝ	

[Mark i. 11—17.]

No. 10.

Fol. 6, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΟΠΙΣΩΜΟΥ	ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΕΣ
ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΩ	ΤΟΝ ΠΡΑΔΥΤΩ
ΥΜΑΣ ΓΕΝΕ	ΖΕΒΕΔΑΙΟΝ
ΣΘΑΙΔΑΙΕΙΣ	ΕΝ ΤΩ ΠΛΟΙ
5 ΑΝΘΡΩΠΩ	Ω ΜΕΤΑ ΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ	ΜΙΣΘΩΤΩΝ
ΑΦΕΝΤΕΣ ΤΑ	ΑΠΗΛΘΟΝΟ
ΔΙΚΤΥΑ ΔΥΤΩ	ΠΙΣΩ ΔΥΤΟΥ
ΗΚΟΛΟΓΘΗ	ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΟΡΕΥ
10 ΣΑΝ ΔΥΤΩ	ΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΚΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΣΕ	ΠΕΡΝΑΟΥΜ
ΚΙΘΕΝΟ ΛΙΓΩ	ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ
ΙΔΕΝΙΑ ΚΩΒΩ	ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΤΙ
ΤΟΝ ΤΟΥ ΖΕ	ΕΙΣ ΕΛΘΩΝ
15 ΒΕΔΑΙΟΥ ΚΑΙ	ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥ
ΙΩΑΝΝΗΝ	ΝΑ ΓΩΓΗΝΕ
ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΩ	ΔΙΔΑΣΚΕΝ
ΔΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΥ	ΚΑΙ ΕΞΕΠΛΗΣ
ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΩ	ΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙ
20 ΠΛΟΙΩ ΚΑΤΑΡ	ΤΗ ΔΙΔΑΧΗ ΔΥ
ΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ	ΤΟΥ ΗΝ ΓΑΡ ΔΙ
ΔΙΚΤΥΑ ΔΥΤΩ	ΔΑΣΚΩΝ ΔΥ
ΚΑΙ ΕΥΘΕΩΣ	ΤΟΥΣ ΩΣ ΕΞΟΥ
ΕΚΑΛΕΣΕΝ ΔΥ	ΣΙΑΝΕΧΩΝ
25 ΤΟΥΣ	ΚΑΙ ΟΥΧΩΣ

[Mark i. 17—22.]

No. 10.

Fol. 7, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	αΓΝΑΦΟΥΕ	ΤΕΟΝ·
	ΠΙΡΑΠΤΕΙΕΠΙ	ΚΑΙΕΓΕΝΕΤΟ
	ΙΜΑΤΙΩΠΑΛΔΙ	ΠΑΡΑΠΟΡΕΥ
	ΩΕΙΔΕΜΗΔΙ	ΕΣΘΑΙΑΥΤΟΝ
5	ΡΕΙΤΟΠΛΗΡΩ	ΤΟΙCΣΑΒΒΑΣΙ
	ΜΑΔΠΑΥΤΟΥ	ΔΙΑΤΩΝCΠΟ
	ΤΟΚΑΙΝΟΝΤΟΥ	ΡΙΜΩΝΚΑΙΗ[ρ]
	ΠΑΛΔΙΟΥΚΑΙ	ΞΑΝΤΟΟΙΜΑ
	ΧΕΙΡΟΝCΧΙ	ΘΗΤΑΙΑΥΤΟΥ
10	CΜΑΓΙΝΕΤΑΙ	ΟΔΟΝΠΟΙΕΙΝ
	ΚΑΙΟΥΔΕΙC	ΤΙΛΛΟΝΤΕC
	ΒΑΛΛΕΙΟΙΝΘ	ΤΟΥCΣΤΑΧΥ
	ΝΕΟΝΕΙCΑ	ΔCΚΑΙΟΙΦΑ
	CΚΟΥCΠΑΛΔΙ	ΡΙCΑΙΟΙΕΛΕ
15	ΟΥCΕΙΔΕΜΗ	ΓΟΝΑΥΤΩΙ
	ΡΗCCEΙΟΟΙ	ΔΕΤΙΠΟΙΟΥ
	ΝΟCΟΝΕΟC	CΙΝΤΟΙCΣΑΒ
	ΤΟΥCΑCΚΟΥC	ΒΑCΙΝΟΟΥΚΕ
	ΚΑΙΟΟΙΝΟC	ΞΕCΤΙΝΚΑΙΑΥ
20	ΕΚΧΕΙΤΑΙΚΑΙ	ΤΟCΕΛΕΓΕΝ
	ΟΙΑCΚΟΙΑΠΟ	ΑΥΤΟΙCΟΥΔΕ
	ΛΟΥΝΤΑΙΑΛΛΑ	ΠΟΤΕΑΝΕΓΝΩ
	ΟΙΝΟΝΝΕΘ	ΤΕΤΙΕΠΟΙΗ
	ΕΙCΑCΚΟΥC	CΕΝΔΑΔ·ΟΤΕ
25	ΚΑΙΝΟΥCΒΛΗ	ΧΡΕΙΑΝΕCΧΕ

[Mark ii. 21—25.]

No. 10.

Fol. 7, verso.

Col. 1.	Col. 2.
ΚΑΙ ΕΠΙΝΑCĒ	ΔΙΑ ΤΟCΑΒΒΑ
ΑΥΤΟC ΚΑΙ ΟΙ	ΤΟΝ[ΩCΤΕ]
ΜΕΤΑΥΤΟΥ	ΚΕCΤΙΝΟ
ΠΩC ΕΙC ΗΛ	ΥΙΟC ΤΟΥ ΑΝ
5 ΘΕΝΕΙC ΤΟΝ	ΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ	ΤΟΥCΑΒΒΑ ΤΟΥ
ΘΥΕ ΠΙΔΒΙΑΘΑΡ	ΚΑΙ ΕΙC ΗΛΘΕΝ
ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕ	ΠΑΛΙΝ ΕΙC ΤΗ
ΩC ΚΑΙ ΤΟΥC	CΥΝΑΓΩΓΗΝ
10 ΑΡΤΟΥC ΤΗC	ΚΑΙ ΗΝΕΚΕΙ
ΠΡΟΘΕCΕΩC	ΑΝΘΡΩΠΟC
ΕΦΑΓΕΝ ΟΥC	ΕΞ ΗΡΑΜΜΕ
ΟΥΚ ΕΞΕCΤΙΝ	ΝΗΝΕΧΩΝ
ΦΑΓΕΙΝ· ΕΙ	ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΚΑΙ
15 ΜΗΤΟΙCΙ ΕΡΕΥ	ΠΑΡΕΤΗΡΟΥΝ
CΙΝ ΚΑΙ ΕΔΩ	ΤΟ ΑΥΤΟΝ ΕΙ
ΚΕΝ ΚΑΙ ΤΟΙC	ΤΟΙC CΑΒΒΑCΙ
CΥΝΑΥΤΩ	ΘΕΡΑΠΕΥCΕΙ
ΟΥCΙΝ·	ΑΥΤΟΝ ΙΝΑ ΚΑ
20 ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΝ	ΤΗ ΓΟΡΗCΩ
ΑΥΤΟΙC ΤΟCΑΒ	CΙΝ ΑΥΤΟΥ
ΒΑΤΟΝ ΔΙΑ ΤΩ	ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΤΩ
ΑΝΘΡΩΠΟΝ	ΑΝΘΡΩΠΩ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ	ΤΩ ΕΞ ΗΡΑΜ
25 ΟΥ[ΧΟΑΝΟC]	ΜΕΝ ΗΝΕΧΩ
	ΤΙ

[Mark ii. 25—iii. 3.]

No. 10.

Fol. 8, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
	ΙΣΧΥΡΟΥΕΙΣ	ΑΦΕCΙΝΕΙC
	ΕΛΘΩΝΕΙC	ΤΟΝΑΙΩΝΑ
	ΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	ΑΛΛΕΝΟΧΟC
	ΑΥΤΟΥΔΙΑΡ	ΕCΤΙΝΑΙΩ
5	ΠΑCΑΙΕΑΝΜΗ	ΝΙΟΥΚΡΙCΕ
	ΠΡΩΤΟΝ[ΔΗ]	ΩCΟΤΙΕΛΕ
	CΗΤΟΝΙCΧΥ	ΓΟΝΠΝΕΥΜΑ
	ΡΟΝΚΑΙΤΟΤΕ	ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ
	ΤΗΝΟΙΚΙΑΝ	ΕΧΕΙ·
10	ΑΥΤΟΥΔΙΑΡ	ΕΡΧΟΝΤΑΙΟΥ
	[ΠΑ]CΗ	ΟΙΔΕΛΦΟΙ
	ΑΜΗΝΛΕΓΩ	ΚΑΙΗΜΗΡΑΥ
	ΥΜΙΝΟΤΙΠΑ	ΤΟΥΚΑΙΕΞΩ
	ΤΑΑΦΕΘΗCΕ	ΕCΤΩΤΕCΑ
15	ΤΑΙΤΑΑΜΑΡΤΗ	ΠΕCΤΕΙΛΑΝ
	[ΜΑΤΑ]ΤΟΙCΥ	ΠΡΟCΑΥΤΟΝ
	ΙΟΙCΤΩΝΑΝ	ΦΩΝΟΥΝΤΕC
	ΘΡΩΠΩΝΚΑΙ	ΑΥΤΟΝΚΑΙΕ
	ΔΙΒΛΑCΦΗΜΙ	ΚΑΘΗΤΟΠΕ
20	ΔΙΟCΔΕΑΝΒΛΑ	ΡΙΑΥΤΟΝΟΧΛΟC
	CΦΗΜΗCΩ	ΕΙΠΟΝΔΕΑΥ
	CΙΝΟCΔΑΝΒΛΑ	ΤΩΙΔΟΥΗΜΗ
	CΦΗΜΗCΗ	ΤΗΡCΟΥΚΑΙ
	ΕΙCΤΟΠΝΑΤΟ	ΟΙΔΕΛΦΟΙ
25	ΑΓΙΟΝΟΥΚΕ	CΟΥΕΞΩΖΗ
	ΧΕΙ	

[Mark iii. 27—32.]

No. 10.

Fol. 8, verso.

Col. 1.	Col. 2.
τοῦςινσε	λασσανκαι
καιαπεκρι	συνηχθη
θηαυτοισλε	προσαυτον
γωντισεστῖ	οχλοςπολυς
5 [ημη]τηρμου	ωστεαυτω
νοιαδελφοι	εμβαταεις
μουκαιπε	πλοιονκαθη
ριβλεψαμε	σθαιεντηθα
νοσκυκλω	λασσηκαιπας
10 τοῦςπεριαυ	οοχλοςπροσ
τονκαθημε	τηνηθαλασση
νοῦςλεγει	επιτηςγης
ἰδενμηρμου	ησαν·
καιιοιαδελ	Καιεδιδασκε
15 φοιμογος	αυτουσεν
γαρανποιν	παρβολαις
σητοθελη	πολλακαιε
ματουθυου	λεγεναυτοις
τοσαδελφος	εντηδιδαχη
20 μουκαιαδελ	αυτουακου
φημουκαι	ετειδουεζηλ
μηρεστιν	θενοςπιρω
Καιπαλινηρ	σπραι·και
ζατοδιδασκει	εγενετοεν
25 παρτηνηθα	τωσπιρειν

[Mark iii. 32—iv. 4.]

No. 10.

Fol. 9, recto.

Col. 1.	Col. 2.
ΟΤΙ ΠΟΛΛΟΙ	ΤΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ
ΕΣΜΕΝ ΚΑΙ	ΤΑΤΑ ΑΚΑΘΑΡ
ΠΑΡΕΚΑΛΟΨ	ΤΑ ΕΙΣ ΗΛΘΕΝ
ΑΥΤΟΝ ΠΟΛΛΑ	ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΟΙ
5 ΙΝΑ ΜΗ ΑΠΟ	ΡΟΥΣ ΚΑΙ ΩΡ
ΣΤΕΙΛΗ ΑΥΤΟΥΣ	ΜΗ ΣΕΝΗ ΓΕ
ΕΞΩ ΤΗΣ ΧΩ	ΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ
ΡΑΣ· ΗΝ ΔΕ Ε	ΚΡΗΜΝΟΥ [ΕΙΣ]
ΚΕΙ ΑΓΕΛΗ ΧΟΙ	ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
10 ΡΩΝ ΒΟΣΚΟ	Η ΣΑΝ ΔΕ ΩΣ
ΜΕΝΗ ΠΡΟΣ	ΔΙΣ ΧΙΛΙΟΙ ΚΑΙ
ΤΩ ΟΡΕΙ ΚΑΙ	ΕΠΝΙΓΟΝΤΟ
ΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑ	ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣ
ΑΥΤΟΝ ΠΑΝ	ΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟ
15 ΤΕΣ ΟΙΔΑΙΜΟ	ΣΚΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ
ΝΕΣ ΛΕΓΟΝ	ΧΟΙΡΟΥΣ ΕΦΥ
ΤΕΣ ΠΕΜΨΟΝ	ΓΟΝ ΚΑΙ ΑΠΗΓ
ΗΜΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ	ΓΙΛΑΝ ΕΙΣ ΤΗ
ΧΟΙΡΟΥΣ ΙΝΑ	ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
20 ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ	ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΥΣ
ΕΙΣ ΕΛΘΩΜΕ	ΚΑΙ ΗΛΘΟΝ Ι
ΚΑΙ ΕΠΕ [Τ]ΡΕ	ΔΕΙΝΤΙ ΕΣΤΙ
ΨΕΝΑΥΤΟΙΣ	ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ
ΕΥΘΕΩΣ ΟΙΣ	ΚΑΙ ΕΡΧΟΝΤΑΙ
25 ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΟΝ	ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝ

[Mark v. 9—15.]

No. 10.

Fol. 9, verso.

Col. 1.	Col. 2.
καιθεωρου	τοσαυτοιεις
cintonδαι	τοπλοιονπα
monizome	ρεκαλειαυτο
nonκαθημε	οδαιμονισθεις
5 nonκαιημα	inaμεταυτου
tismenon	ηκαιιογκαφη
καισωφρο	κεναυτον
νουντατον	αλλαλεγειαυ
εσχνηκοτατο	τωπαρεις
10 λεγεωνακαι	τονοικον
εφωβηθη	συπροστους
σανκαιιδιη	συσκαϊαναγ
ησαντοαυ	γίλοναυτοις
τοιςοιιδον	οσαοιοκς
15 τες[πως]εγε	πεποινηκεν
νετοτωδαι	καιηλεησεν
monizome	σεκαιαπηλ
νωκαιπερι	θενκαιηρζα
τωνχοιρω	τοκηρυςσει
20 καιηρζαντο	εντηδεκα
παρακαλειν	πολειοσαε
αυτοναπελ	π[ο]ιησεν
θειναποτω	αυτωοιςκαι
οριωναυτα	παντεςεθαυ
25 καιεμβαινω	μαζον·

[Mark v. 15—20.]

No. 11.

Fol. 1, recto.

.....
 ΔΟΛΩΚΡΑΤΗΣΟΥCΙΝ[ΚΑΙ
 ΑΠΟΚΤΕΙΝΩCΙΝ·ΕΛΕΓΟ[Ν]
 ΔΕΜΗΕΝΤΗΕΟΡΤΗΙΝΑΜΗ
 ΘΟΥΡΥ[Β]ΟCΓΕΝΗ[ΤΑΙ]ΕΝΤΩ
 [ΛΑΩ] ΤΟΥΔΕΙ[ΥΓ]ΕΝΟ[ΜΕ
 ΝΟΥΕΝΒΗΘΑΝΙΑΕΝΟΙ[ΚΙΑ]
 CΙΜΩ[Ν]ΟCΤΟΥΛΕΠΡΟΥ
 ΠΡΟCΗΛΘΕΝΑΥΤΩΓΥΝΗ·

[Matt. xxvi. 4—7.]

No. 11.

Fol. 1, verso.

.....
 ΓΝΟΥCΔΕΟΙCΕΙΠΕΝΑΥΤΟΙC·
 ΤΙΚΟΠΟΥCΠΑΡΕΧΕΤΑΙΤΗ
 ΓΥΝΑΙΚΙ·ΕΡΓΟΝΓΑΡΚΑΛΟ
 ΕΙΡΓΑCΑΤΟΕΙCΕΜΕΠΑΝΤΟ
 ΤΕΓΑΡΤΟΥCΠΤΩΧΟΥCΕΧΕ
 ΤΑΙΜΕΘΕΑΥΤΩΝΕΜΕΔΕΟΥ
 ΠΑΝΤΟΤΕΕΧΕΤΑΙ·ΒΑΛΟΥCΑ
 ΓΑΡΑΥΤΗΤΟΜΥΡΟΝΤΟΥΤΟ

[Matt. xxvi. 10—12.]

No. 11.

Fol. 2, recto.

ΕΙΠΑΣ · ΟΤΙ ΕΙΣ ΕΣΤΙ
 Θ^ς · ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
 ΑΛΛΟΣ ΠΛΗΝ ΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ ΑΥΤ^ῶ
 ΕΞΟΛΗΣΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑ[Σ
 ΚΑΙ ΕΞΟΛΗΣΤΗΣ ΣΥΝ[Ε
 ΣΕΩΣ · ΚΑΙ ΕΞΟΛΗΣ
 ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ · ΚΑΙ ΕΞΟ
 ΛΗΣΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ·
 [ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΑΠΑΝ Τ^ῶ
 ΠΛΗΘΙΟΝ ΩΣ ΕΑΥΤ^ῶ
 ΠΛΕΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΠΑΝΤ[
 ΤΩΝ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ
 ΤΩΝ · ΚΑΙ ΘΥΣΙΩΝ·
 ΚΑΙ ὁ ^δ ἰδὼν αὐτὸν
 ὅτι οὐνέχως, ἀπ[ε
 κριθ^ς · Εἰπὲν αὐτῷ
 οὐ μακρὰν εἰ, ἀποτ[ης

[Mark xii. 32—34.]

No. 11.

Fol. 2, verso.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΥ
 ΚΑΙ ΙΟΥ ΔΕΙΣΟΥ ΚΕΤΙ
 ΕΤΟΛΜΑ ΑΥΤΟΝ ΕΠΕ
 ΡΩΤΗΣΑΙ:
 ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΙΣ
 ΕΛΕΓΕΝ ΔΙΔΑΣΚΩΝ
 ΕΝ ΤΩ ΙΕΡΩ ΠΩΣ
 ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΙ ΓΡΑΜ
 ΜΑΤΕΙΣ ΟΤΙ Ο ΧΥ
 ΎΣ ΔΑ ΔΕΣΤΙΝ· ΑΥΤΟΣ
 ΓΑΡ ΔΑ ΔΕΓΕΙΕΝ ΠΝΙ
 ΑΓΙΩ· ΕΙΠΕΝ Ο ΚΥ
 ΤΩ ΚΩ ΜΟΥ· ΚΑΘΟΥ
 ΕΚ ΔΕ ΞΙΩΝ ΜΟΥ·
 ΕΩΣ ΑΝ ΘΩΤΟΥΣ
 ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΟΥ ΥΠΟ
 ΠΟΔΙΑ ΤΩΝ ΠΟΔΩ
 ΣΟΥ· ΑΥΤΟΣ ΟΥΝ

[Mark xii. 34—37.]

No. 12, recto.

Col. 1.		Col. 2.
σκανδαλιςθησῶ		καὶ ἰακωβον
ται· αλλουκεγω		καὶ ἰωαννην
Και λεγει αὐτοῖς		μεθεαυτοῦ και
αμην λεγω σοι		ηρῆατο εκθαμβει
5 οτις συ ημερονταυ		σθαικαι αδημονει
την κτιπριν η	ροδ	και λεγει αὐτοῖς
δις αλεκτορα φω	Δ	περι λυποσестιν
ησαι τρεις με		η ψυχ ημογεωσθана
απαρνηση		του μιν ατεωδε
10 Οδε εκ περιссωс		και γρηγορει τε με
ελαλει εαν δεν με		τεμου
сυν σοι αποθanei	ροε	και προελθων μικρῶ
ο γμ ησεα παρ η	Δ	επιπιπτε νεπι [της γης
сωμαι ωσαυτως		και προσ ηχует [ο
15 δε και παντες		ινα ειδυν [α του εστιν
[ελεγον]		παρελ [θηα παντου
[Και ερχονται ε]ς χω		ηωρα [και ελεγεν
ριου του ονο]м [α		αββα ο πατηρ [παντα
γηθ] σημανικαι λε	ρος	δυναται σοι [παρε
20 γει] τοις μαθηταις	ι	νεγκε το ποτ [ηριον
αυτου καθισατε		του το απε [μου αλλου
ωδε εωσ προσευ		τιεγω θελω αλ [λα
[ξ]ωμαι		τις γ
και] παραλαμβανει	роз	και ερχεται [και ευρι
25 τον πετρον	В	σκειδυ του [σ

[Mark xiv. 29—37.]

No. 12.

Fol. 1, verso.

	Col. 1.	Col. 2.
	καί λεγείτω πετρῶ	ἀπεχέην λθεν ηῶ ρα
	σίμων καθεύδεις	ἴδου παραδίδοται
	οὐκ ἴσχυς ας μίαν	οὔϊο στογανούεις
	ὠραν γρηγορησαι	τάς χεῖρας τῶνα μαρ
5	γρηγορεῖτε καί	τῶ λῶνε γεῖρεσθε
	πρὸς εὐχέσθε ἵνα	ρπα ἀγῶμεν ἰδογοπα
	μῆεις ἐλθῆτε εἰς	Δ ρα διδοῦς μεν γικῆ
	ρον <u>πειρασμον</u> τοῦ	καί εἰς θύσεται τοῦ
	Δ πᾶν προθύμον	ἀλλογντοσ παρὰ
10	ἡδεσάρζ' ας θενης	γίνεται ἰούδα εἰς
	ροθ καί παλιν ἀπελθῶ	τῶν δα δεκα καί
	5 πρὸς ἡζατο τον	μετα το γοχλος
	<u>αὐτ</u> ὸν λογονεῖ πῶ	μετα μαχαίρων
	<u>καί</u> παλιν ἐλθῶν	καί ζγλῶν παρὰ
15		τῶν ἀρχιερέων
		καί γράμμα [τεων
		καί [πρεσβυτέρων]
		ρπβ δεδω [κειδεσ παρα
		В διδοῦς αὐτον [συσ
20		σημον] αὐτοῖς ἐγ[ων
		οναυ] φίλῃς δα γ
	. λεγεία τοῖς .	τοσ ἐστὶν κράτη
		σα τε αὐτον καί α
		παρ[ετε] ας φάλωσ
25		καί ἐλ[θὼν εὐθυς]

[Mark xiv. 37—45.]

No. 12.

Fol. 2, recto.

Col. 1.		Col. 2.	
	ΕΝΔΕΚΔΕΞΙΩΝ		σωσα ^ω ιο ^ω χ ^ω σο ^ω βασι
	ΚΑΙΕΝΔΕΞΕΥΩΝΥ		λε ^ω υ ^ω σι ^ω ηλ·κα ^ω τα ^ω βα
	ΜΩΝΔΥΤΟΥ		των ^ω υ ^ω να ^ω πο ^ω το ^ω υ ^ω στ[α ^ω υ
	σι ^ω Κα ^ω ι ^ω ε ^ω π ^ω λη ^ω ρω ^ω θη		ρο ^ω γ ^ω ι ^ω να ^ω ει ^ω δω ^ω με ^ω ν
5	^η η ^ω γ ^ω ρα ^ω φ ^ω η ^ω λε ^ω γο ^ω υ ^ω σα		κα ^ω ι ^ω πισ ^ω τε ^ω υ ^ω ς ^ω ω ^ω μ ^ω ε
	> κα ^ω ι ^ω με ^ω τα ^ω α ^ω νο ^ω μ ^ω	σι ^ω θ	Κα ^ω ι ^ω ο ^ω ι ^ω ς ^ω υ ^ω νε ^ω ς ^ω τα ^ω γ ^ω ρω
	> ε ^ω λο ^ω γι ^ω ς ^ω θη	Δ	με ^ω νο ^ω ι ^ω ς ^ω υ ^ω να ^ω γ ^ω τω
	σι ^ω z Κα ^ω ι ^ω ο ^ω ι ^ω πα ^ω ρα ^ω πο ^ω ρε ^ω υ ^ω ο		ω ^ω νε ^ω ι ^ω δι ^ω ζο ^ω να ^ω γ ^ω τ ^ω ο
	^ς με ^ω νο ^ω ι ^ω ε ^ω β ^ω λα ^ω ς ^ω φ ^ω η	σκ	Κα ^ω ι ^ω γε ^ω νο ^ω με ^ω νη ^ω ς ^ω ω ^ω ρα[σ
10	μο ^ω υ ^ω να ^ω γ ^ω το ^ω ν ^ω κι ^ω νο ^ω υ ^ω	Β	ε ^ω κ ^ω τ ^ω η ^ω ς ^ω σκο ^ω το ^ω ς ^ω ε ^ω ρε
	τε ^ω ς ^ω τα ^ω ς ^ω κε ^ω φα ^ω λα ^ω ς ^ω α ^ω γ ^ω		νε ^ω το ^ω ε ^ω φο ^ω λη ^ω η ^ω η ^ω τ ^ω η ^ω ν
	τω ^ω ν ^ω κα ^ω ι ^ω λε ^ω γο ^ω ν ^ω τε ^ω ς		γη ^ω νε ^ω ω ^ω ς ^ω ω ^ω ρα ^ω ς
	ο ^ω υ ^ω α ^ω ο ^ω κα ^ω τα ^ω λ ^ω γ ^ω ω		ε ^ω ν ^ω α ^ω τ ^ω η ^ω ς
	το ^ω ν ^ω η ^ω α ^ω ον ^ω κα ^ω ι ^ω ο ^ω ικ ^ω ο	σκα	Κα ^ω ι ^ω τ ^ω η ^ω ε ^ω να ^ω τ ^ω η ^ω ω[ρα
15	δο ^ω μ ^ω ω ^ω ν ^ω ε ^ω ν ^ω τ ^ω ρι ^ω ς ^ω ι ^ω ν	^ς	ε ^ω βο ^ω η ^ω ς ^ω ε ^ω νο ^ω ι ^ω ς ^ω φ ^ω ω[υ ^ω η
	η ^ω με ^ω ρα ^ω ι ^ω ς ^ω ς ^ω ω ^ω ς ^ω ο ^ω ν		με ^ω γα ^ω λη ^ω ε ^ω λω ^ω ι ^ω ε[λω ^ω ι
	ς ^ω ε ^ω α ^ω γ ^ω το ^ω ν ^ω κα ^ω τα ^ω β ^ω α ^ω ς		λε ^ω μα ^ω ζ ^ω α ^ω β ^ω α[·]θ[α ^ω ν ^ω ι
	α ^ω πο ^ω το ^ω υ ^ω ς ^ω τα ^ω γ ^ω ρο ^ω υ ^ω		ο ^ω ε ^ω στι ^ω ν ^ω με ^ω θε ^ω ρ ^ω μ ^ω η
	σι ^ω η Ο ^ω μο ^ω ι ^ω ω ^ω ς ^ω κα ^ω ι ^ω ο ^ω ι ^ω α ^ω ρ ^ω χι		νε ^ω γ ^ω ο ^ω με ^ω νο ^ω νο ^ω θ ^ω ς
20	^β ε ^ω ρε ^ω ι ^ω ς ^ω ε ^ω μ ^ω πε ^ω ζ ^ω ο ^ω ν ^ω τε ^ω ς		ο ^ω θ ^ω ς ^ω μο ^ω γ ^ω ει ^ω ς ^ω τε ^ω ε ^ω ργ ^ω κ[α
	π ^ω ρο ^ω ς ^ω α ^ω λλ ^ω η ^ω λ ^ω ο ^ω υ ^ω ς		τε ^ω λε ^ω ι ^ω π ^ω ε ^ω ς ^ω μ[ε
	με ^ω τα ^ω τω ^ω ν ^ω γ ^ω ρα ^ω μ		κα ^ω ι ^ω τι ^ω ν ^ω ε ^ω ς ^ω τ[ω ^ω ν ^ω πα
	μα ^ω τε ^ω ω ^ω ν ^ω ε ^ω λε ^ω γο ^ω ν		ρε ^ω ς ^ω τ ^ω η ^ω κο ^ω τ[ω ^ω να ^ω κου
	α ^ω λλ ^ω ο ^ω υ ^ω ς ^ω ε ^ω ς ^ω ω ^ω ς ^ω ε ^ω ν		ς ^ω αν ^ω τε ^ω ς ^ω ε ^ω λ[ε ^ω γ ^ω ο ^ω ν ^ω ι ^ω δ ^ω ου
25	ε ^ω α ^ω γ ^ω το ^ω νο ^ω γ ^ω δ ^ω υ ^ω να ^ω ται		η ^ω λι ^ω αν ^ω φ[ω ^ω ν ^ω ει

[Mark xv. 27—35.]

No. 12.

Fol. 2, verso.

	Col. 1.		Col. 2.
			
	δραμωνδeticαι		μικροῦ καὶ ὠσῃ
	гемисαcσπογγον		τοcμнpкаicαλωμн
	ο]ζοῦcπεριθειcκαλα		αιοτεηνηνθηγαλι
	μωεποτιzenαγτῶ		λαιανκοιογθoγν
5	λεγωναφετειδω		αγτωκαιιδιηκο
	μενειερχεταιηλι		νογναγτωκαι
	αcκαθελειναγτον		αλλαιπολλαiai
	οδειcαφειcφωνη		cγνанаβасαiaγτω
	μεγαληνεζεπneycē		eicicepocolγμα
10	καιτοκαταπετα	CKZ	καιηδηνοψιαcγeno
	σ]ματογναιογecχιcθн	Δ	μενηcεπiηн
	ε]icαγοαπανωθεē		παpαcκεγnoεcтi
	ε]ωcκατω		пpocαββατοneλθῶ
	ιδ]ωνдеοκεντυριῶ		iωcηφ αποαρi
15	παpεcтнκωceze		μαθaiaceγcχнmῶ
	ναντιαc]αγτογοti		βογλεγтнcοcκαι
			αγτοcηηпpocδε
			[χομεноc] . .
			

[Mark xv. 36—43.]

No. 12.

Fol. 3, recto.

	Col. 1.	Col. 2.
		
	ΚΕΝΤΥΡΙΩΝΟCΕΔΩ	ΜΙΑ[τωνσαββατων]
	ΡΗΣΑΤΟΤΟCΩΜΑΤΩΪΩ	ΕΡΧΟΝΤ[αιεπιτο
CKH	CHΦ ΚΑΙΔΓΟΡΑCΑC	ΜΝΕΙΟΝ[ανατειλαν
Δ	CINΔΟΝΑ ΚΑΘΕΛΩ	ΤΟCΤΟΓΗ[λιουκαι
5	ΔΥΤΟΝΕΝΕΙΛΗCΕΝ	ΕΛΕΓΟΝ[προσεαυτας]
	ΤΗCΙΝΔΟΝΙΚΑΙΕΘΗ	ΤΙCΑΠΟ[κυλισειημιν
	ΚΕΝΔΥΤΟΕΝΜΝΗ	ΤΟΝΛΙΘΟ[νεκτης
	ΜΙΩΟΗΝΛΕΛΑΤΟ	ΘΥΡΑ[ς]ΤΟ[υμνημειου
	ΜΗΜΕΝΟΝΕΚΠΕ	ΚΑΙΔΝΑ[βλεψασαιθε
10	ΤΡΑCΚΑΙΠΡΟCΕΚΥ	ΩΡΟΥCΙ[νοτιανα
	ΛΙCΕΝΛΙΘΟΝΕΠΙΤΗ	ΚΕΚΥΛΙ[σταιολιθος
	ΘΥΡΑΝΤΟΥΜΝΗΜΙΟΥ	ΗΝΓΑΡ[μεγαςσφο
CKΘ	ΗΔΕΜΑΡΙΔΗΜΑ	ΔΡΑΚ[αιεισελθου
ς	ΓΔΑΛΗΝΗΚΑΙΜΑ	CΑΙΕΙC[τομνημειου
15	ΡΙΔΗΪΩCΗΤΟCΕΘΕ	ΕΙΔΟΝ[νεανισκου
	ΩΡΟΥΝΠΟΥΤΕΘΗ	ΚΑΘΗΜ[ενονεντοις
CL	ΤΑΙ ΚΑΙΔΙΑ[γενο	ΔΕΞΙΟΙC
H	ΜΕΝΟ[υτ]ΟΥCΑΒΒ	ΜΝΗΜ
		ΚΗΝ

[Mark xv. 45—xvi. 5.]

No. 13.

καὶ ἐπο[ι]ησ[εν] ἐν λυτρω
 σιν· τω[λ]α[β]αν του
 νοῦ ἐπέ[ρ]ε[σ]· κ[ε]ψατο ἐφ[η]
 μα[ς]· ἀνατο[λ]η ἐξ ὕψους
 5 ἐπιφαναι[το]· σενσκο
 τικαῖς κ[α]ιδ[α] θανα[το]· τοῦ[κα]
 θημενοι[ς] του κατεν
 θῆναι τοῦ[ς] ποδαση[μ]ων
 εἰς ὁδον[ε]· ῥην[η]σ[εν] +
 10 + ἰδοὺ μ[ε]μνησ[θ]οῦ[σ]·
 ἔλθ[η] εἰς τὸν νοῦν
 καὶ ἀπαντα[ς] οἱ· ἐγ[ὲ]ξ
 ὑπερ[ε]μοῦ τοῦ γρ[α]ψαν
 το[ς] +

[Luke i. 68 (?) 78, 79.]

No. 14 *a*, *b* and *c*.

. και το ασθε
 νεστο γ^αθ^α ισχυρο
 τερον των ανθρωπων
 βλεπεται γαρ τη κλη
 5 σιν^α μω^α ναδελφοι
 οτι ο^α πολλοι σοφοι
 κατασαρκα· ου πολ
 λοι δυνατοι ο^α πολλοι
 ευγενεις αλλα ταμω
 10 ρα το^α γκοσμο^α γεξε
 λεζατο ο^α θ^α σινα κατα
 σχυνη το^α σσοφ^α και
 τα ασθενη το^α

[1 Cor. i. 25—27.]

No. 14 *d* and *e*.

..... [ουδετωναρ]
 ΧΟΝΤΩΝ[τουαιωνος]
 ΤΟΥΤΟΥΤΩ[νκαταργου]
 ΜΕΝΩΝ·ΑΛΛ[αλαλου]
 5 ΜΕΝΘΥCΟΦ[ιανενμυσ]
 ΤΗΡΙΩΤΗΝ[απο]κε
 ΚΡΥΜΜΕΝΗ[ν]ΗΝΟΥ
 ΔΙCΤΩΝΔΡ[χο]ΝΤΩΝ
 ΤΟΥΔΙΩΝΟ[ς]ΤΟΥΤΟΥ
 10 ΕΓΝΩΚ[ε]Ν

[1 Cor. ii. 6—8.]

No. 14 *f*.

ιδιονμιθονλημψε
 ταικατατονιδιο[ν
 κοπονθγαρεσμεν
 συνεργοιθγωρ
 5 γιονθγοι[κοδ]ομη
 εστεκατατηνχαρι

[1 Cor. iii. 8—10.]

No. 14 *g*.

παλινκγινωσκει
 τουδιαλογισμους
 τωνσοφωνοτιεισιν

[1 Cor. iii. 20.]

No. 15.

Fol. 1, recto.

Col. 1.

5 οσαν προσελθὼν ἀποπαν
 τὸ τοῦ σπέρματος σῶμα
 πρὸς τὰ ἁγία ὡς ἀναγίγω
 σιν οἱ υἱοὶ ἡλτῶ κω· καὶ
 10 ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπαύ
 τω ἐξ ὅλου ῥεῦθῃ σεται
 ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ
 ἐγκόσμου σῶμα.
 καὶ ἁνὸς ἐκ τοῦ σπέρματος
 15 ἀρῶν τοῦ ἱερέως καὶ οὐ
 τὸς ἐπὶ προσήγον ῥῥῃς
 τῶν ἁγίων οὐ κεδετέως
 ἀκαθαρσίῃς καὶ ὁ ἀπὸ
 20 μένος παρὴς ἀκαθαρσί
 ας ψυχῆς· ἡ ἁνὸς ὡς ἀνε
 ξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κροῖται
 σπέρματος ἁνὸς τῆς
 25 ἀψήται παντός ἐρπετοῦ
 ἀκαθάρτου ὁμιανείαυτῶ
 ἡ ἐπὶ τῶν ἐν ὡμιανείαυ
 τῶν κατὰ παρὰ τὴν ἀκαθαρσί
 ας αὐτοῦ ψυχῆς τῆς
 30 ἀψήται αὐτοῦ ἀκαθάρτος
 ἐστὶ αἰὼς ἐσπερας οὐ κε
 δεταὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων
 ἀνὴν ἁλὸς τῆς αἰὼς ὡς
 αὐτοῦ γὰρ καὶ ὁ ἡνὴν ἁλὸς
 καὶ ἀκαθάρτος ἐστὶ καὶ τὸ
 35 τε φάρεται τῶν ἁγίων
 τῶν ἀρτῶ αὐτοῦ ἐστὶν
 ὁ ἡνὴν ἁλὸς καὶ ὁ ἡνὴν ἁλὸς

[Levit. xxii. 3—8.]

No. 15.

Fol. 1, recto.

Col. 2.

- και αποθανωσιδιαυτα
 εανβεβηλωσουσιν αυ
 ταεγωκροθσοαγιαζων
 αυτους
 5 και πασα λογενησουφα
 γεται για παροικοσιε
 ρεωσ ημις θωτοσουφα
 γεται για
 εανδειερευσκτησηται
 10 ψυχη νεγκτη τον αργυ
 ριον ουτος φαγεται εκ των
 αρτων αυτου και οιοικο
 γενεισ αυτου και ουτοι φα
 γωνται των αρτων αυ
 15 του και θυγατηραν του
 ιερωσεαν γενηται αυ
 δρια λογενηται αυτων
 απ αρχων των αγιων του
 φαγεται και θυγατηραν του
 20 ιερωσεαν γενηται χηρα
 η εκ βεβλημενησ περ
 μα δε μνησ αυτη
 επανα στρεψει επι του
 οικον του πατρικου κα
 25 τατην νεοτητα αυτης
 απο των αρτων του πατρος
 αυτης φαγεται
 και πασα λογενησουφα
 γεται πατων
 30 και ανος αν φαγη αγια
 κατα γνοιαν και προσθησει

[Levit. xxii. 9—14.]

No. 15.

Fol. 1, verso.

Col. 1.

φαιρουσιτωκωκαιεπα
 ξουσινεφεαυτοϋσανο
 μιανπλημελιαςεντω
 εσθιειναυτουςτααγια
 5 αυτωνοτιεγωκσοαγια
 ζωναυτοϋς
 καιελαλησενκςπροςωγ
 σηνλεγωνλαλησοναα
 ρωνκαιτοιςγιοιςαϋτοϋ
 10 καιπασηςγναρωγηιηλ
 καιερειςπροςαϋτοϋς·
 ανοσαποτωνγιω̄
 ιηλτωνγιωντωνπρος
 ηλυτωντωνπροςκει
 15 μενωνπροςαϋτοϋςε
 ιηλοσανπροςενεγκη
 ταδωρααϋτουκαταπα
 σανομολογιαναυτων
 ηκαταπαςαναιρεςιναϋ
 20 τωνοσαανπροςενεγκω
 σιτωθωεισολοκαϋτω
 μαδεκταγμωναμωμα
 αρσεναεκτωνβογκολι
 ωνκαιεκτωνπροβατω̄
 25 καιεκτωναιγωνπαντα
 οσαανεχημωμονεναϋ
 τωουπροςαζοϋςινκω
 οτιουδεκτονεσταιγμι·
 καιανοςοσανπροςενεγκ
 30 κηθυσιανσωτηριοϋτω
 κωδιαστιλασεϋχνη

[Levit. xxii. 16—21.]

No. 15.

Fol. 1, verso.

Col. 2.

εισδεκτον πασμων μοσυ
 κεσται εναυτω τυφλον
 ηςυντετριμμενον
 γλωσσοτμητον ημυρ
 5 μηκιωνταν ψωρα γριων
 ταν λιχην ασεχοντα ου
 προσαζουσιν ταυτατω κω
 και εις ολοκαρπωσιν ου
 δωσεται παυτων επι το
 10 θυσιασθριον τω κω·
 και μοσχον η προβaton
 ωτοτμητον ηκολοβο
 κερκον σφαγια ποιησεις
 αυτα σε αυτω εις δεεγην·
 15 σογ ουδε χθησεται
 θαδ διαν και εκτεθλιμμε
 non και εκτομιαν και α
 πεσπασμενον ου προς·
 αζεταυτατω κω· και ε
 20 πιθησγησμων ου ποι
 ησεται
 και εκ χειρος αλλογενουσ
 ου προσοιςεται ταδωρα
 του θυμω να ποπαντων
 25 τουτων οτι φθαρματα ε
 στιν εναυτοις μωμοσ
 εναυτοις ουδε χθησεται
 ταυτα· μιν
 30 και ελλησεν κσ προσμωυ
 σην λεγων· μοσχον η προ
 baton η αιγαωσαν τε χην
 και εσται επταν μερασ

[Levit. xxii. 21—27.]

No. 15.

Fol. 2, recto.

Col. 1.

προβατοναυτηνκαιτα
 παιδιααυτησουσφαζεις
 ευημεραμια
 εανδεθυσησθυσιανευ
 5 χηνχαρμοςυνησκωεις
 δεκτονυμινθυσετεαυ
 τοαυτηνμερακεεινη
 βρωθηςεταιουκαπολι
 ψεταιαποτωνκρεωνεις
 10 τοπρωιερωειμικς·
 καιφυλαζεtetacentolas
 μουκαιποιησεταυτας
 κδιουβεβηλωσετετοο
 νοματουαγιουκαιγια
 15 σθησομαιενμεστω
 υιωνιηλεγωκςοαγια
 ζωνυμαςοεζαγαγωνυ
 μασεκγησαιγυπτογως
 τεειναιυμωνθς·ερωκς
 20 καιειπενκςπροςμωυση
 λεγων·λαλησοντοικς
 υιοικηλκαιερισπρος
 αυτους·αιεορταικγας
 καλεσεταυτακλητας
 25 αγιαςαυταιειςινεορται
 μου εζημεραςποι
 ησεισεργακαιτηνμερα
 τηςβδομησαββαταανα
 παυσιςκλητηγιατωκω
 30 πανεργονουποιησεις
 σαββαταεστιντωκωεν

[Levit. xxii. 28—xxiii. 3.]

No. 15.

Fol. 2, recto.

Col. 2.

και εν τη πεντεκαιδεκατη
 ημερα του μηνος τουτου
 εορτη των αζυμων τω κω
 επτα ημερας αζυμαε
 5 δεσθε και η ημερα η πρωτη
 κλητη για εσται υμιν
 πανεργον λατρευτον του
 ποιησετε και προσαξε
 τε ο λοκαυτωματα τω κω
 10 επτα ημερας και η εβδο
 μην ημερα κλητη για εσται
 υμιν πανεργον λατρευτον
 ο υ ποιησετε
 και ελλησε κς προςμων
 15 σην λεγων ειπον τοις υι
 οις ιηλ και ιερεις προς αυ
 του σοταν εισελθητε εις
 την γην ηνεγω διδωμι υ
 μιν και θεριζητε τον θε
 20 ρισμον αυτης και ιοισετε
 το δραγμα απ αρχην του
 θερισμου υμων προς τον
 ιερα και ανοισει το δρα
 γμα εναντι κυ δεκτον υ
 25 μιν την επαυριον της πρω
 της ανοισει αυτος
 ιερευσ και ποιησετε...

[Levit. xxiii. 6—12.]

No. 15.

Fol. 2, verso.

Col. 1.

..ενιαυσιονεικολοκα
 υτωματωκωκαιτηνθυ
 σιαναντογδυδεκατας
 σεμιδαλεωσαναπε
 5 ποιημενηςενελαιωθυσ
 ιατωκωοσμηεγωδιασ
 κωκαισπονδηναγτου
 τοτεταρτοντου
 ινοινουκαιαρτονκαι
 10 πεφρυγμεναχιδρα
 νεαουφαγεσθεεωσεις
 αυτηντηνημερανταυ
 τηνεωσανπροσενεγ
 κητευμεισταδωρατω
 15 θωυμωνεισταςγενεας
 υμωννομιμοναιων
 ιουενπασηκατοικια
 υμωνκαιαριθμησεταιι
 μιναποτησεπαγριον
 20 τωνσαββατωναποτης
 ημεραςησανπροσε
 νεγκητετοδραγματου
 επιθεματοςεπταεβδο
 μαδαςολοκληρουσε
 25 ωστησεπαγριοντης
 εσχατηςεβδομησαρι
 θμησεταιιπεντη
 κονταημεραςκαιπροσ
 οισετεθγσιαννεαν
 30 τωκωαποτηςκατοι
 κιαυμωνπροσοις
 τεαρτουςεπιθεμαδυ
 οαρτουσεκδυδεκα

[Levit. xxiii. 12—17.]

No. 15.

Fol. 2, verso.

Col. 2.

CONΤΑΙ ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑ
 ΤΩΝ ΤΩ ΚΩ ΚΑΙ ΠΡΟΑΞΕ
 ΤΕ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ ΕΠΤΑ
 ΑΜΝΟΥΣ ΑΜΩΜΟΥΣ ΕΝΙΑΥ
 5 5 CΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΣΧΟΝ ΕΝΑ ΕΚ
 ΒΟΥΚΩΛΙΟΥ ΚΑΙ ΚΡΙΟΥΣ
 ΔΥΟ ΑΜΩΜΟΥΣ ΕΣΟΝΤΑΙ
 ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΩ ΚΩ ΚΑΙ
 ΔΙΘΥΣΙΑ ΔΥΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΣΠΟΥ
 10 ΔΙΔΥΤΩΝ ΘΥΣΙΑ ΟΣΜΗ
 ΕΓΩ ΔΙΑΣΤΩ ΚΩ
 ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΕΤΕ ΧΙΜΑΡΟΝ
 ΕΞ ΑΙΓΩΝΕΝΑ ΠΕΡΙΔΙΑΡ
 ΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΑΜΝΟΥΣ ΕΝΙ
 15 ΔΥΣΙΟΥΣ ΕΙΣ ΘΥΣΙΑΝ Ω
 ΤΗΡΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΤΩΝ
 ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑΤΟΣ
 ΕΠΙΘΕΜΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΚΥΜΕ
 ΤΑΤΩΝ ΔΥΟ ΑΜΝΩΝ ΑΓΙΑ
 20 ΕΣΟΝΤΑΙ ΤΩ ΚΩ ΤΩ ΙΕΡΕΙ
 ΤΩ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΙ ΑΥΤΑ
 ΑΥΤΩ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΕΣΕ
 ΤΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΑΥΤΗΝ
 ΚΛΗΤΗΝ· ΑΓΙΑ ΕΣΤΑΙ ΓΥΜΝ
 25 ΠΑΝΕΡΓΟΝ ΛΑΤΡΕΥΤΟΥ
 ΟΥ ΠΟΙΗΣΕΤΕ ΕΝ ΑΥΤΗ
 ΝΟΜΙΜΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ ΕΙΣ
 ΤΑΣ ΕΤΕΡΕΙΣ ΤΑΣ ΓΕΝΕΑΣ
 ΥΜΩΝ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ ΚΑΤΟΙ
 30 ΚΙΑ ΥΜΩΝ.
 ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΘΕΡΙΖΗΤΕ ΤΟΝ
 ΘΕΡΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΥΜΩΝ
 ΟΥΣΥΝΤΕΛΕΣΕΤΕ ΤΟ ΛΟΙ
 ΠΟΝ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ Α
 35 ΓΡΟΥΣΟΥ ΕΝ ΤΩ ΘΕΡΙΖΕΙΝ

[Levit. xxiii. 17—22.]

No. 16.

Fol. 1, verso.

Col. 2.

Col. 1.

[illegible]

...

10

15

[Gal. ii. 12—14.]

No. 16.

Fol. 2, recto.

Col. 2.	Col. 1.	
.....		
.....	מ.....	
.....ה	ממממממממ	
.....כ	הממממממממ	
.....לח	ממממממממ	5
.....ה	ממממממממ	
.....	ממממממממ	
.....כ	ממממממממ	
.....ממ	ממממממממ	
.....כ	ממממממממ	10
.....מ	ממממממממ	
.....ל	ממממממממ	
.....מ	ממממממממ	
.....מ	ממממממממ	
.....מ	ממממממממ	15
.....מ	ממממממממ	

[Gal. iii. 17, 18.]

No. 16.

Fol. 2, verso.

[illegible]

[Gal. iii. 24—28.]

